N° 52 10 F WEEKBLAD - 18e JAARGANG IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

EEN KOMISCH EN MUZIKAAL VOLLEDIG VERHAAL :

Pif en de gemaskerde twistdanser

BLZ. 30

WIJ ZIJN EEN SCHAKEL VAN...

EEN dame had gemerkt, dat het dak van haar huis zwaar geleden had van de storm en hoognodig hersteld moest worden. De schaliëndekker kwam en deed zijn werk met bekwame spoed. De dame had waarschijnlijk in heel haar leven nooit leidekkers aan het werk gezien, want ze was één en al bewondering.

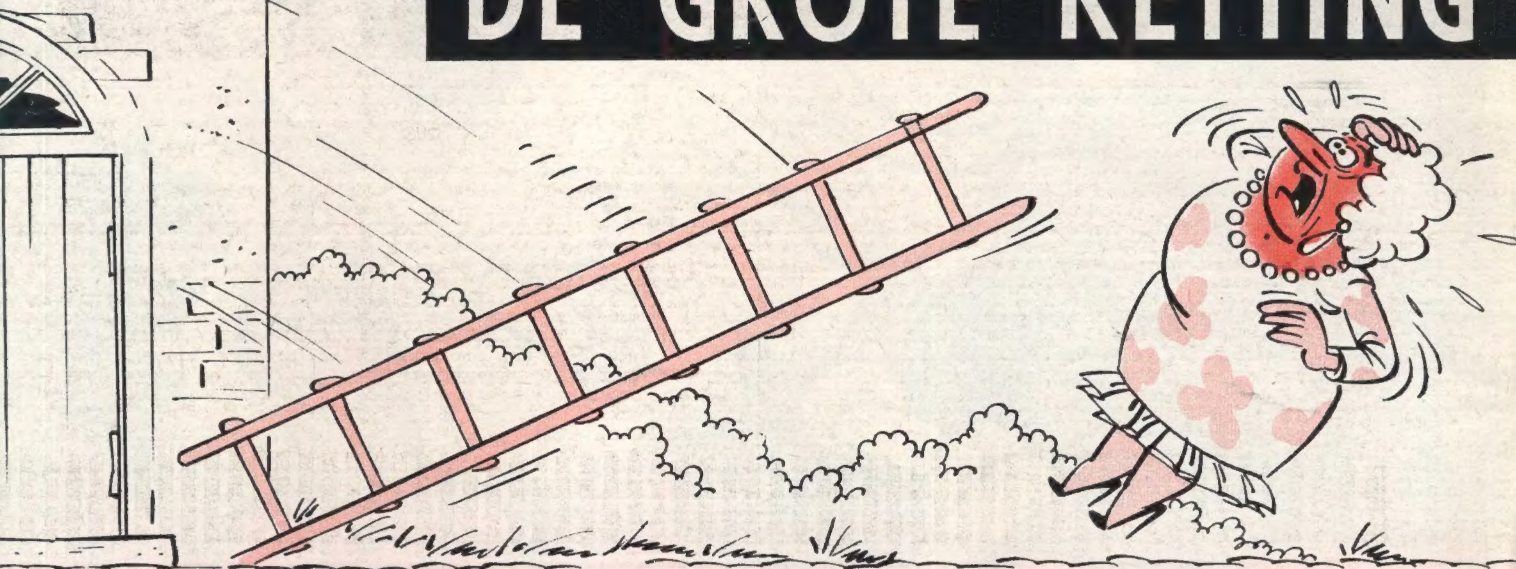
Je zal me zeggen : « Dat is iets uit voorbije en lang vervlogen eeuwen. Nu zijn er wel gevaarlijker beroepen en alleen voor de kosmonauten doet men nog z'n petje af ».

Daar ben ik het volledig mee eens. We vergeten dat duizenden en nog duizenden mensen iedere dag gewetensvol hun werk doen. Sommigen hebben een gevaarlijk baantje, anderen niet. Niet iedereen kan invlieger of stuntrijder zijn ! Wij hebben een doodgewone bakker broodnodig evenals de loodgieter, de kleermaker en de typograaf. Zonder het werk van deze laatste zou ons blad niet kunnen verschijnen.

Vaak denken we, dat « wij » alleen maar werken, al de andere mensen doen zo maar wat. Het zal wel niet zó belangrijk zijn ! Vergissen we ons daar niet in ? Wij zijn een schakel van de grote ketting en iedere schakel is noodzakelijk voor de goede werking van het geheel. Ons werk is dus nodig en nuttig, maar dat van onze buurman ook.

Kuifje

DE GROTE KETTING

PEPER EN ZOUT

AL een paar weken lang loopt Tibet steeds maar door de kantoren van de redactie verzen van klassieke dichters voor te lezen en te declameren.
Iedereen vroeg zich verbaasd af, wát dit « enfant terrible » nu weer uitspookte en of hij misschien van plan was naar de toneelschool te gaan.
Tenslotte zijn we het hem toch maar gaan vragen, want het werd werkelijk een beetje al te dol.
We hebben toen ontdekt, dat hij helemaal geen dichtersneigingen of andere artistieke aspiraties in die richting had, maar doodgewoon bezig was aan een nieuw verhaal, dat in Kuifje nummer 7 begint. Het heet : DRIE SCHOTEN VOOR DE SENATOR !
Oude bekenden als Chick Bill, Kid Ordinn en Dog Bull, die je vanzelfsprekend nog kent, zullen hier hun avonturen voortzetten bij een rondtrekkend toneelgezelschap in de oude Far West. Reken maar, dat het lachen, brullen, gieren wordt !

★

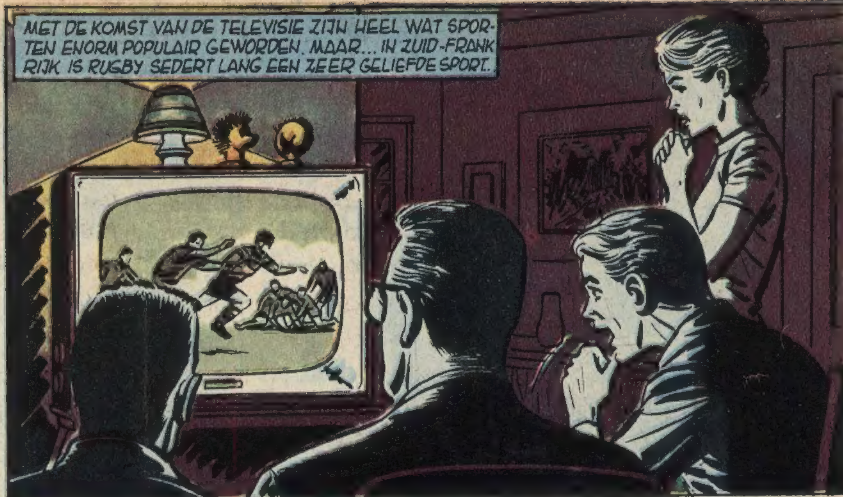
WE hebben ontdekt, dat William Vance zijn laatste vakantie practisch kamperend in Marinemusea en archieven van de Admiraliteit in Engeland doorgebracht heeft. Van zijn hand zijn al verschillende volledige stripverhalen verschenen, maar deze keer zal hij in Kuifje 4 beginnen met een spannend verhaal over de zee, dat speelt in de tijd van admiraal Nelson. Het heet DE EERSTE REIS VAN LUITENANT HOWARD FLYNN ! Zeerobben voor dus !

A. Babbelkous

DE DON CAMILLO VAN HET RUGBY

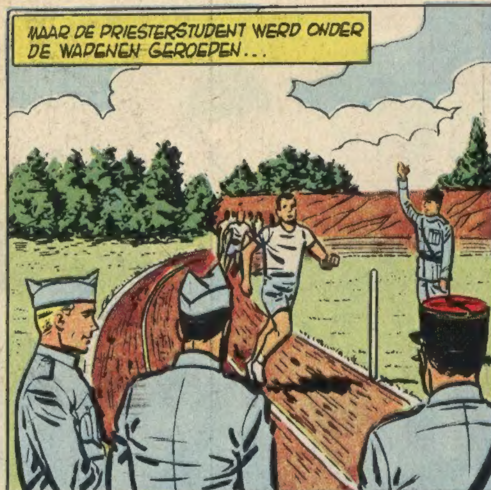

TEKST: Y. DUVAL TEK: JEAN GRATON EN CHR. DENAYER

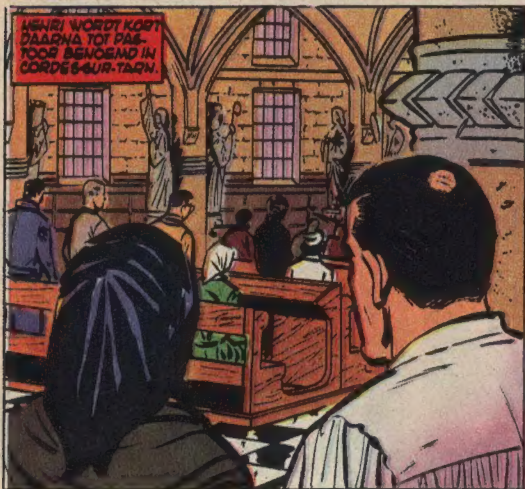

(*) PRIESTER DIE SINDS KORT DE PRIESTERWIJDING HEEFT ONTVANGEN.

DIE DAG IS DE KERK VOOR DE VESPERS STAMP-VOL.

ALS HENRI PISTRE TOT PASTOOR BENOEMD WORDT IN CASTRES, WORDT HIJ TRAINER VAN DE PLOEG "CASTRES OLYMPIQUES"

MIJNHEER PASTOOR, ZONDAG HAD IK DE INDRUK, DAT DE VESPERS VROEGER BEGONNEN!
EN MORGEN ZULLEN ZE DIRECT NA DE MIS GEHOUDEN WORDEN, BARONES! U BEGRIJPT, MET HET OOG OP DE WEDSTRIJD IN TOULOUSE!

OP 22 MEI 1949 WERD "CASTRES OLYMPIQUE" KAMPIOEN!
HA! BRAVO! GE-WONNEN!

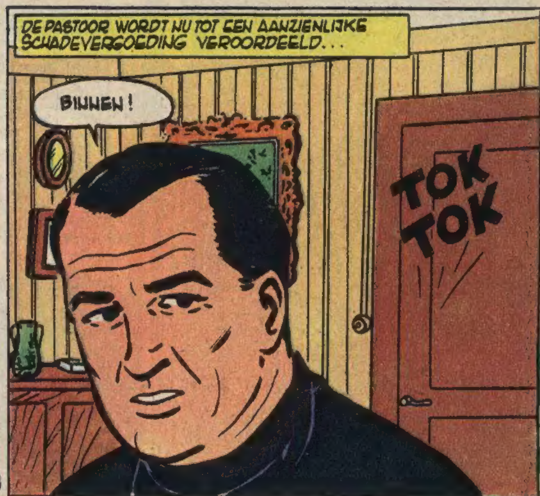

DIE AVOND...
HEER, HET IS WEL EEN ONGEWONE MANIER, MAAR IK HOOP TOCH, DAT IK ZE ALLEMAAL NAAR U TERUG KAN BRENGEN!

ALS DE KERK NOG MEER KERELS TELDE ALS JIJ, ZOUDEN ER HEEL WAT MEER MENSEN NAAR TOE KOMEN!

MAAR ONREGELMATIGHEDEN IN DE SPORT KON DE PASTOOR NIET DULDEN!

HEB JE GELEZEN, WAT DE PASTOOR VAN NOAILHAC SCHRIJFT OVER JE LAATSTE SCHEIDSRECHTERBEURT?
COURRIER SPORTIF

NEE MAAR!... IK ZOU DUS ZAAGSEL IN MIJN HOOFD HEBBEN EN HERSENS ZO LEEG ALS DE BEURS VAN EEN CAPUCIJN! DAT ZAL IK HEM BETAALD ZETTEN!
LE COURRIER SPORTIF
FOOTBALL
NANTES: 6 MARSEILLE: 0
VICTOIRE FACILE DES BRETONS
CYCLISME
LOUISON BOBET

DE PASTOOR WORDT NU TOT EEN AANZIENLIJKE SCHADEVERGOEDING VEROORDEELD...
BINNEN!
TOK TOK

MAAR GELUKKIG...
?
WILT U DIT VAN ONS AANNEMEN?

WE HEBBEN ALLEMAAL BIJGELEGD OM HET GELD VOOR DIE SCHADEVERGOEDING TE VERZAMELEN!

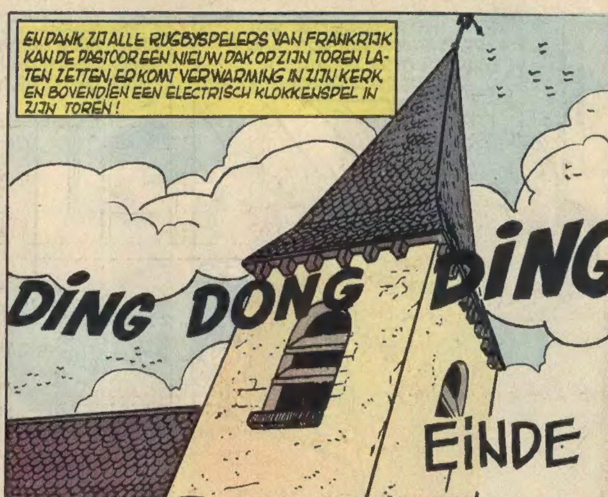

OP EEN DAG KOMT DE KLOKKENLUIDER NAAR DE PASTOOR...
U MOET ME BEGRIJPEN, MAAR IK KAN NIET MEER NAAR BOVEN KLIMMEN, MIJNHEER PASTOOR!

IK BEN NU 70 EN..DE..TRAP IS VERMOLMD..DIE TOREN VALT VANDAAG OF MORGEN OOK IN ELKAAR ...U ZULT NAAR IEMAND ANDERS UIT MOETEN KIJKEN!

TOEN GEBEURDE ER IETS APARTS!
EEN S.O.S. SEIN VAN ONZE PASTOOR...

WE MOETEN DE KLOKKEN VAN DIE MAN BESLIST REDDEN!
O.K.! IK HELP OOK MEE!

EEN PAAR WEKEN LATER...
ASJEMENOU! DIE SCHEIDSRECHTER, DIE ME DAT PROCES LAATST BEZORGD HEEFT, GEEFT ME AL HET GELD TERUG!

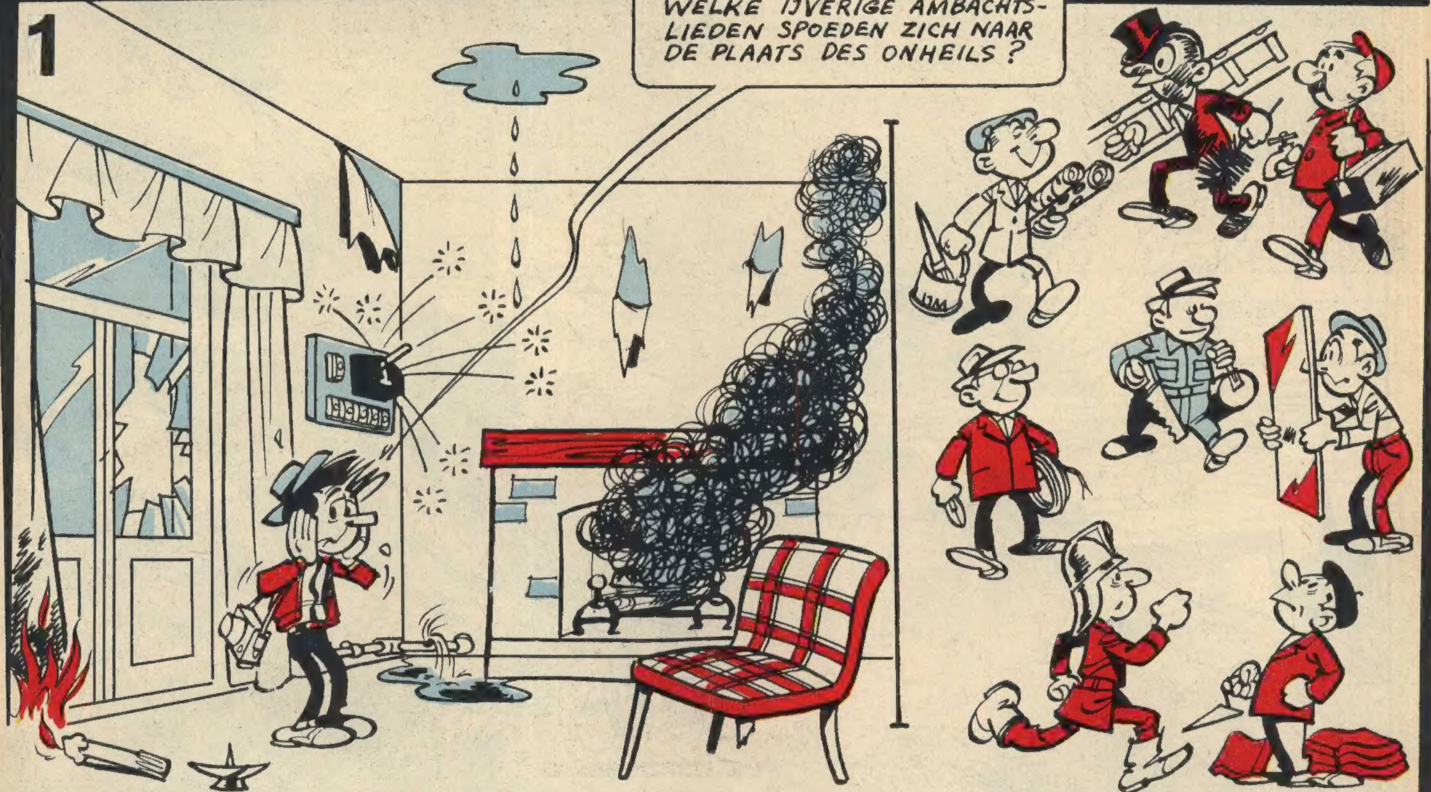

EN DANK ZIJ ALLE RUGBYSPELERS VAN FRANKRIJK KAN DE PASTOOR EEN NIEUW DAK OP ZIJN TOREN LATEN ZETTEN, ER KOMT VERWARMING IN ZIJN KERK EN BOVENDIEN EEN ELECTRISCH KLOKKENSPEL IN ZIJN TOREN!
DING DONG DING
EINDE

SPEEL MET ONS MEE!

HOME, SWEET HOME!

WAT EEN PECH! ALLES KOMT TEGELIJK!
HOEVEEL ONGELUKKEN STAAN ER OP DE TEKENING? EN WELKE IJVERIGE AMBACHTSLIEDEN SPOEDEN ZICH NAAR DE PLAATS DES ONHEILS?

1

2

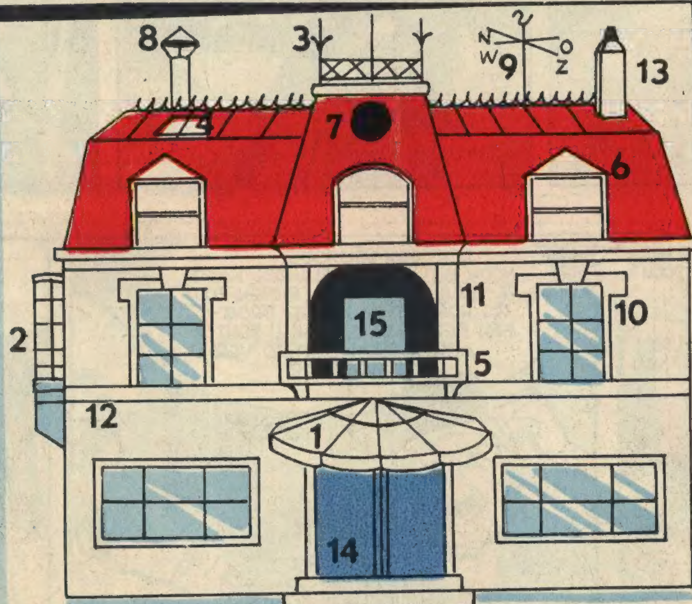

DE SCHILDER VAN DIT FRESCO HEEFT ZICH VERGIST EN DE SYMBOLEN VAN DE VERSCHILLENDE MYTHOLOGISCHE FIGUREN VERWISSELD.
KUN JIJ HET WEER IN ORDE MAKEN?

3

JE ZIET, DAT OP DEZE TEKENING VERSCHILLENDE DELEN VAN HET HUIS EEN NUMMER HEBBEN. VIJF VAN DE CIJFERS VORMEN EEN JAARTAL, DAT VOOR BELGIE VAN BELANG GEWEEST IS.

1e CIJFER: ROND VENSTER
2e CIJFER: ERKER
3e CIJFER: AFDAK
4e CIJFER: WINDSCHERM
5e CIJFER: BLIKSEMAFLEIDER
6e CIJFER: AFDAK

OPLOSSINGEN

1.
Er zijn acht ongelukken.
1 brand - brandweerman
2 lekke leiding - loodgieter
3 het dak lekt - leidekker
4 de schoorsteen is verstopt - schoorsteenveger
5 kortsluiting - electricien
6 een poot van de stoel is gebroken - schrijnwerker
7 ruit gebroken - glazenmaker
8 het behangpapier is gescheurd - behanger

2.
De aardbol van Atlas heeft Pan in zijn bezit en Atlas diens fluit.
Jupiter heeft de drietand van Neptunus
Diana heeft lans, helm en schild van Minerva
Mercurius de bliksem van Jupiter
Minerva heeft boog en pijlenkoker van Diana
Neptunus heeft de gevleugelde stok van Mercurius.

3.
Het gevraagde jaartal is 7-12-1831. Op die dag werd de monarchie in België gevestigd.

GESCHENK : Voeg dit punt bij je verzameling!

de duivels

Deze keer zal een jeudige heldin jullie in spannende avonturen meeslepen

HET IS TWAALF UUR EN SNIKHEET. POSTBODE FRITS VINDT HET ABSOLUUT GEEN PRETJE OP ZIJN BROMMERTJE OVER DE BOCHTIGE BERGWEG TE MOETEN TUFFEN!

kloof

door: PAUL CUVELIER
TEKST: GREG

Ze heet Dientje en reken maar, dat het opwindend zal worden.

WORDT VOORTGEZET

Graziella Annie Michèle Suzy REEDS KENNIS GEMAAKT? MET DE GAM'S

De Gam's met een van hun succesnummers : « Il a le truc ! »

Wij wensen alle lezers van KUIFJE een fenaljaar 1964! Veel liefs van de GAM'S
Graziella Anny. Suzie michèle

Ademloos luisteren zijn fans als Lucky « Au cœur du silence » zingt.

DOOR de telefoon leek het allemaal zo eenvoudig.

— Ja, komt u maar gerust vanmiddag ! De Gam's en Lucky Blondo komen ! zei de manager.

Het klonk alsof het de gewoonste zaak van de wereld was en volkomen vanzelfsprekend.

— Terwijl ze handtekeningen uitdelen, kunt u ze vragen wat u maar wilt.

Het leek natuurlijk wel aardig, maar toch voelde ik me niet op mijn gemak.

— Maar er zal zo'n vreselijk gedrang zijn, dat ik niet eens bij ze in de buurt kan komen, stribbelde ik tegen.

Dit bezwaar en alle andere, die ik nog te berde bracht, werden weggewuifd en dus had ik een afspraak met de Gam's en Lucky Blondo om half zes, terwijl zij het nog niet eens wisten !

DIE middag heb ik me met de moed der wanhoop door de vele bewonderaars geworsteld, die voor de zaal stonden te dringen. Binnen was het gelukkig wat rustiger.
Graziella en Michèle waren al braaf achter een tafeltje gaan zitten, waar ze de stormloop van fans tegemoet zagen.
Lucky was achter het stuur van een schitterende sportwagen gekropen, die binnen opgesteld was en leek, zo te zien, heel tevreden met zijn lot. Suzy en Annie waren met hun impresario Alain Hubert in een hevig dispuut gewikkeld over een Jaguar, want Alain is namelijk de gelukkige bezitter van zo'n karretje. Suzy zou er ook graag een willen hebben.

— Als ik veel geld heb, koop ik er een, beweert ze.

— Ach wat, laten we maar eerst een 404 kopen, dan kunnen we later nog altijd zien, antwoordt Annie.

S
IS
KT

Mijn beste wensen
aan de lezers
van Kuifje

Lucky tekent aan de lopende band . . .

EN LUCKY BLONDO . . .

Ook de Gam's doen ijverig hun best !

Handtekeningen voor de lezers van Kuifje en voor de fans. De Gam's en Lucky Blondo hadden het druk !

Omdat Annie nogal een opgewonden standje is, laat Suzy het onderwerp maar rusten.
Een paar minuten later stromen de bewonderaars binnen en Lucky heeft het autostuur geruild voor een vulpen. Hij is echter zo vriendelijk onze vragen te beantwoorden en zo vernemen we, dat hij te Morgat in Bretagne geboren werd.
— Mijn grootouders speelden op de doedelzak, roept hij vrolijk. Wij leiden daaruit af dat de muziek hem in het bloed zit...
— O ja, dat wel ! Toen ik nog een kleuter was draaide ik zó lang aan alle radioknopjes tot er « swing » uit het kassie kwam. Dat vertelt m'n moeder ten minste.
— Van welke deuntjes hou je nu eigenlijk het meest ?
— Ik ben eigenlijk dol op Amerikaanse songs. Ik vind ze flink geritmeerd en meestal erg vrolijk.
— Is er ook iets waar je niet van houdt ?
— Ik heb een hekel aan vroeg opstaan 's morgens !
Intussen delen ook de Gam's handtekeningen uit. Tussen twee autogrammen door, vertelt Annie me bij stukjes en beetjes de geschiedenis van het groepje.
— Eerst zongen we alle vier in een koor van de Franse radiozender. Eerlijk gezegd hielden we niet zo erg veel van klassieke muziek. Op een keer kwam Gilbert Bécaud, die een groepje meisjes uit het koor koos en de Djinns oprichtte. Grazielle, Suzy, Michèle en ik hielden van het nieuwe repertoire. Het was erg modern en lag ons wel !
Nou en toen hebben de vier onafscheidelijke vriendinnen de Djinns de rug toegekeerd en een eigen groepje gevormd : de Gam's. Ze voelden heel veel voor de Amerikaanse stijl van zingen, maar debuteerden toch met liedjes, die ze zongen in de stijl van les frères Jacques, tot Lee Hallyday zich over hen ontfermde. De Gam's hadden nu hun genre gevonden.
Ondertussen had ik ook wat ik zo graag voor jullie wilde veroveren en ik hoop, dat je er tevreden over bent !

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

Kees Klaas

Klaas heeft een paar fantastisch mooie eieren ontdekt. Hij vraagt

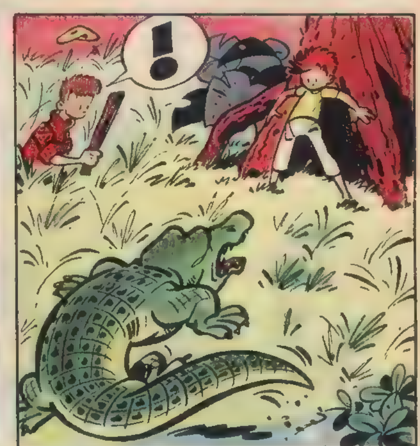

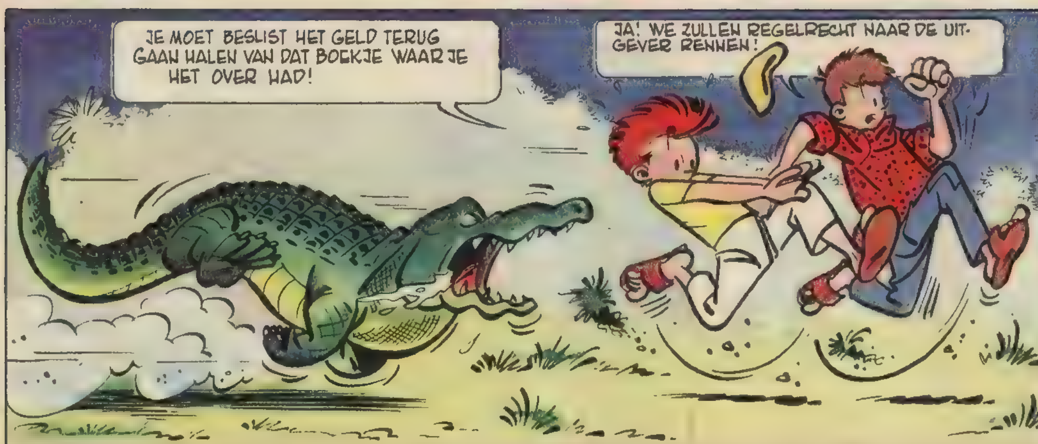

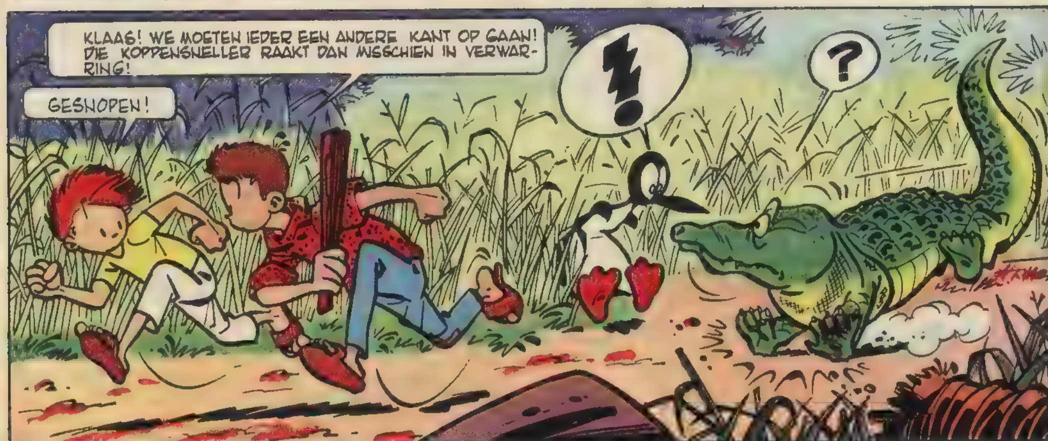

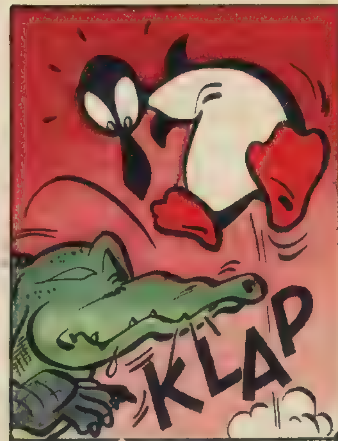

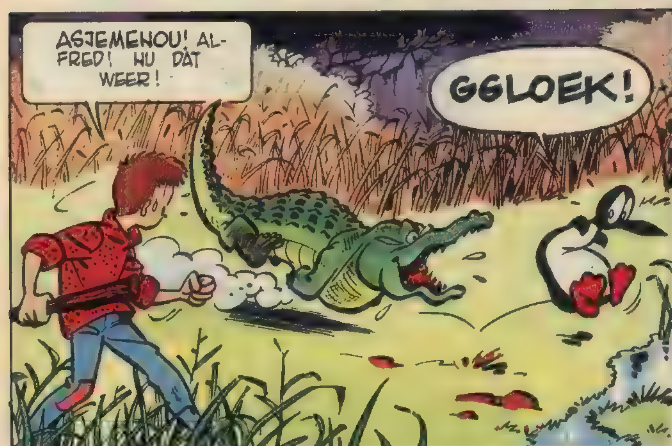
 en ALFRED

door GREG.
Creatie ALAIN SAINT OGAN

zich af van welke vogel die wel kunnen zijn als..

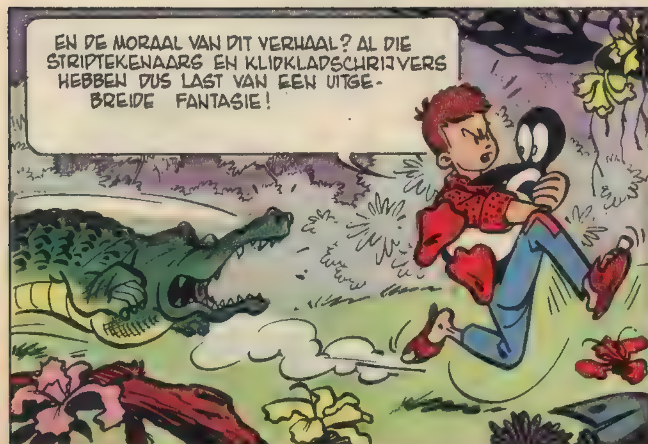

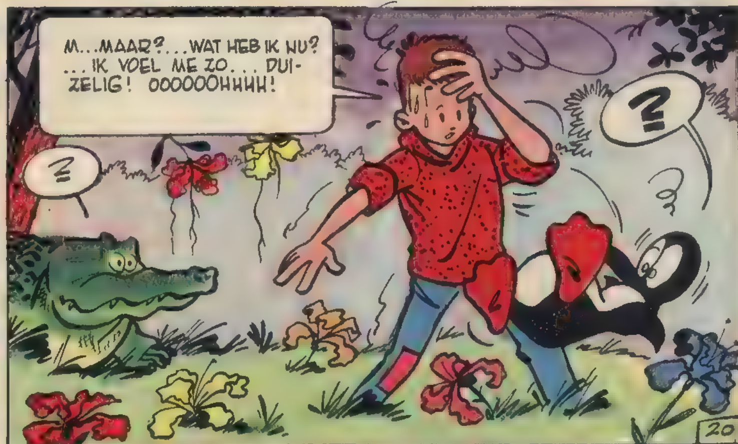

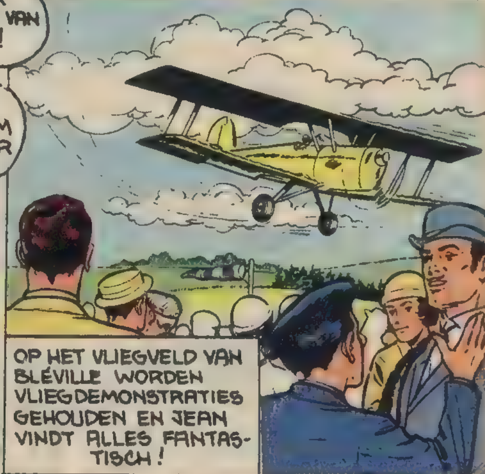

WORDT VOORTGEZET

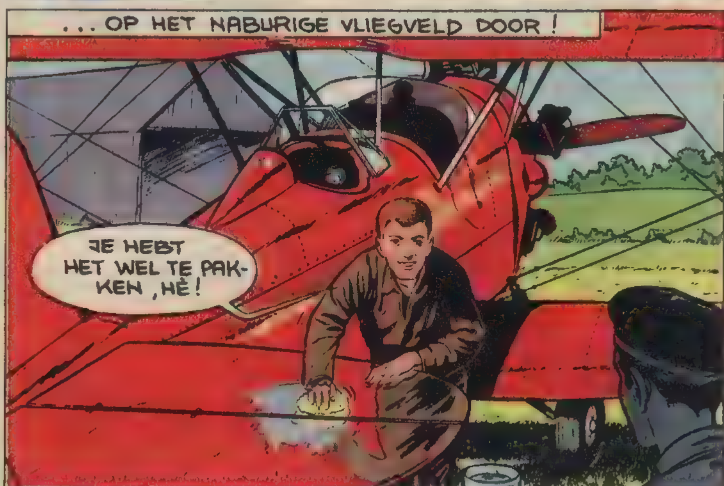

DE HELDENDAAD VAN KAPITEIN
JEAN MARIDOR
TEKST: YVES DUVAL
TEKENINGEN: L. COLSOULLE

IN LE HAVRE OP EEN ZONDAGMIDDAG IN DE ZOMER VAN 1928.
MARID
WE ZULLEN DOOR MOETEN LOPEN ANDERS KOMEN WE TE LAAT!

ALS JEAN MAAR NIET BANG WORDT VAN AL DAT LAWAAI!
DAN GA IK WEL MET HEM TERUG NAAR HUIS!

OP HET VLIEGVELD VAN BLÉVILLE WORDEN VLIEGDEMONSTRATIES GEHOUDEN EN JEAN VINDT ALLES FANTASTISCH!

VAN DIE DAG BRENGT HIJ IEDER VRIJ UURTJE...
PAP, IK HEB MIJN HUISWERK AF, MAG IK NU GAAN SPELEN?

...OP HET NABURIGE VLIEGVELD DOOR!
JE HEBT HET WEL TE PAKKEN, HÉ!

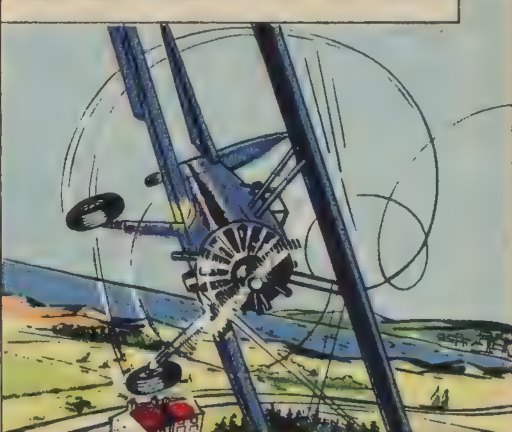

ALS JIJ MAAR EEN VLIEGTUIG ZIET, BEN JE IN JE ELEMENT!
NOU, EN LATER GA IK PILOOT WORDEN!

MAAR ALS JEAN VAN SCHOOL KOMT...
IK GELOOF DAT KAPPER WEL EEN AARDIG VAK VOOR JE ZOU ZIJN. MORGEN LAAT IK JE INSCHRIJVEN OP DE KAPPERSSCHOOL.

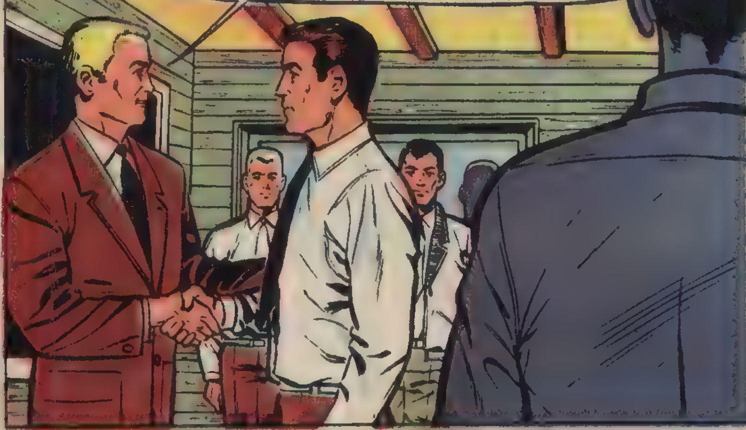

EN MET AL ZIJN DROMEN OVER VLIEGTUIGEN, WORDT JEAN IN EEN KAPPERSWINKEL OPGESLOTEN...
1

MAAR IEDERE AVOND STUDEERDE HIJ NOG LAAT...

EN BESTEEDDE HEEL ZIJN SALARIS EN AL ZIJN VRIJE UREN AAN VLIEG-LESSEN.
VANDAAG WIL LUCIEN ZIJN LEERLING EEN BEETJE HARD-HANDIG AANPAKKEN.

INDERDAAD GEBEUREN ER DIE DAG HEEL RARE DINGEN IN HET LUCHTRUIM.

EN? HEB JE ER NOG NIET GENOEG VAN?
INTEGENDEEL! IK VIND HET FAN-TASTISCH! ZULLEN WE HET NOG EENS PROBE-REN?

OP 18 JARIGE LEEFTIJD HEEFT JEAN AL 2 BREVETTEN
MIJN COMPLIMENTEN! JE VLIEGT ZO ZEKER EN GE-MAKKELIJK ALS EEN OUDE ROT IN HET VAK!

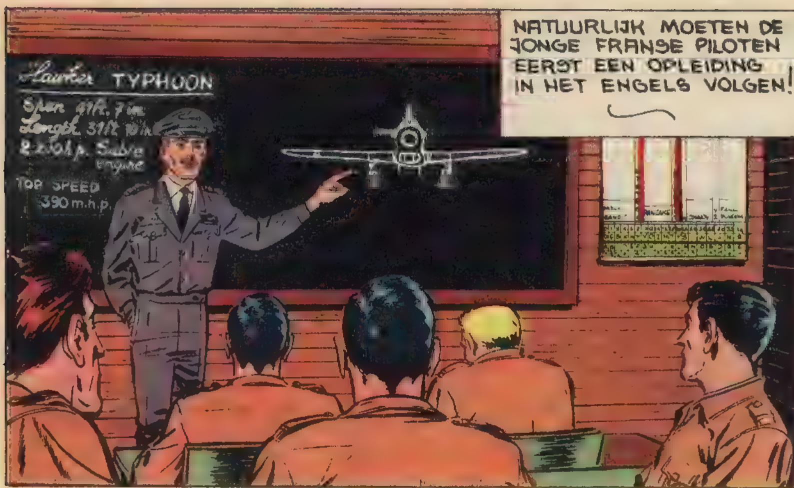

EEN JAAR LATER WORDT DE JONGE KAPPERSBE-DIENDE LEERLING VAN DE MILITAIRE LUCHT-VAARTSCHOOL TE ISTRES.

MAAR OP 10 MEI 1940...
ZE ZIJN BELGIË BINNEN-GEVALLEN! NU WORDT HET KNOKKEN GEBLA-ZEN!
ALS ZE ONS MAAR GOEDE GE-VECHTSVLIEGTUI-GEN GEVEN!

VOOR DE OPMARS VAN DE VIJAND WORDT DE SCHOOL VERDER NAAR HET ZUID-WESTEN GEËVACUEERD!
FRANKRIJK HEEFT DE WA-PENSTILSTAND GETEKEND!

WAT GAAN WE NU DOEN, JEAN?
IK BEN NIET VAN PLAN ME OVER TE GEVEN! IK KEN EEN VISSER, DIE ONS WEL NAAR ENGELAND WIL BRENGEN!

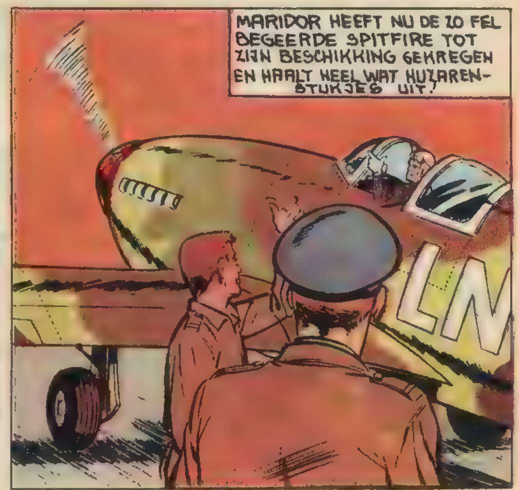

48 UUR LANG VUCHT HET NOTEDOPJE MET DE WOESTE GOLVEN, TOEN...
EEN BRITSE VRACHT-BOOT!
ZE HEBBEN ONS GEZIEN!

NATUURLIJK MOETEN DE JONGE FRANSE PILOTEN EERST EEN OPLEIDING IN HET ENGELS VOLGEN!
TYPHOON
TOP SPEED
390 m.h.p.

IK KAN DIT NIET UITSTAAN! MAANDEN ZITTEN WE HIER NU AL. WANNEER GAAN WE EENS "IETS DOEN"?

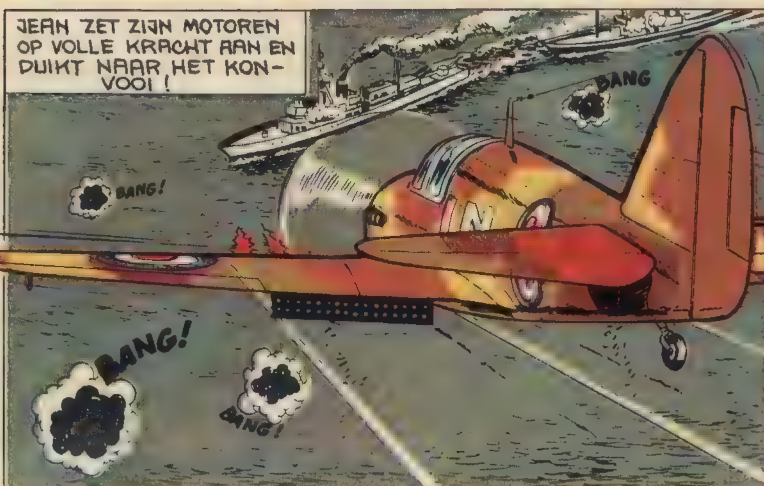

IN NOVEMBER 1942 WORDT MARIDOR BIJ HET 91e ESKADER INGEDEELD. DIT HEEFT DE BIJNAAM "HET ESKADER VAN DE RAAF".

HEREN, WE HEBBEN HIER MAAR ÉÉN DING VOOR OGEN: DE VIJANDELIJKE SCHEEPVAART IN HET KANAAL ZOVEEL MOGELIJK AANVALLEN!

MARIDOR HEEFT NU DE ZO FEL BEGEERDE SPITFIRE TOT ZIJN BESCHIKKING GEKREGEN EN HAALT HEEL WAT HUZARENSTUKJES UIT!
LN

EN JEAN, ALWEER EEN OVERWINNING?
EEN DUBBELE DUS, BRAVO!
JA, IK HEB BOVEN DE PANNE TWEE MESSERSCHMITTS NEERGEHAALD!

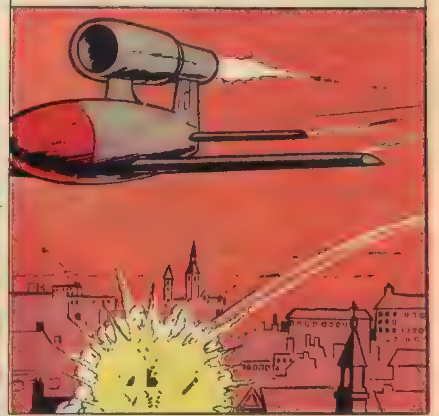

OP EEN DAG VOOR DE KUST VAN OOSTENDE...
KIJK DAAR EENS! EEN HEEL MUNITIEKONVOOI!

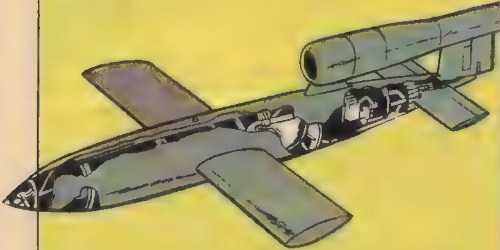

JEAN ZET ZIJN MOTOREN OP VOLLE KRACHT AAN EN DUIKT NAAR HET KONVOOI!
BANG
BANG!
BANG!
BANG!

ZIJN VIER BOORDKANONNEN SPUWEN VUUR EN VLAM NAAR DE VIER VRACHTSCHEPEN...
TA-A-A-A-A-A-A
WAOEM

HIERVOOR KREEG JEAN DE RANG VAN LUITENANT EN HET OORLOGS-KRUIS.

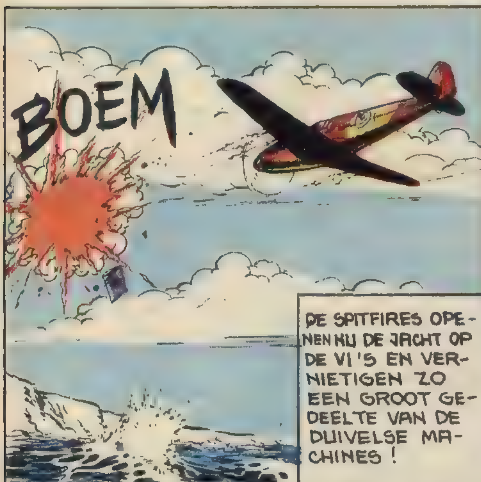

OP J-DAG (MARIDOR IS ONDER-TUSSEN KAPITEIN GEWORDEN) SCHIET HIJ MAAR LIEFST 15 VLIEGTUIGEN NEER EN KEL-DERT 20 SCHEPEN.

EEN WEEK LATER WORDEN DE AAN-VALLEN MET VLIEGENDE BOMMEN OP LONDEN INGEZET...

VI
EEN SOORT VLIEGTUIG, MAAR ZONDER PILOOT EN AANGEDREVEN DOOR EEN STRAALMOTOR. DE VI WOOG TWEE TON EN KON EEN TON SPRINGSTOF VERVOE-REN. ZE WERDEN VAN EEN 45 M. LANGE LANCEERBASIS GELANCEERD.

HET IS GEWOON EEN ONT-ZETTING!
BINNEN DE TWEE MAANDEN ZIJN ER MAAR LIEFST 8070 OP ENGELAND GEVALLEN!
ORKNEY IS.
IRELAND
WALES
CORNWALL

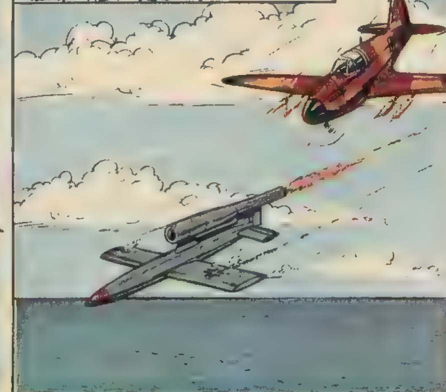

DE BALLONVERSPERRINGEN EN HET LUCHTAFWEERGESCHUT KUNNEN ZE NIET MEER ONDERSCHEPPEN!
ONZE ENIGE HOOP IS NOG HET RAAFES-KADER!

BOEM
DE SPITFIRES OPE-NEN NU DE JACHT OP DE VI'S EN VER-NIETIGEN ZO EEN GROOT GE-DEELTE VAN DE DUIVELSE MA-CHINES!

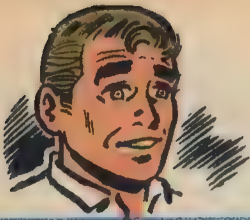

HET LEUKSTE VIND IK NOG ZO EVEN MET JE VLEUGEL ONDER DE VLEUGEL VAN DAT DING TE TIKKEN EN HET HELE GEVAL-LETJE KOMT IN ZEE TERECHT!

DIT TRUCJE VEREISTE EEN FLIN-KE DOSIS MOED EN PRECISIE-WERK, MAAR HEEL WAT VI'S ZIJN LETTERLIJK UIT DE LUCHT GEWIPT!

MAAR OP 3 AUGUSTUS 1944...
TE LAAT! DAT SNERTDING BEGINT AL TE DALEN...

ZONDER OOK MAAR ÉÉN OGEN-BLIK TE DENKEN AAN HET GEVAAR, DAT HIJZELF LOOP OPENT JEAN HET VUUR!

DE JONGE HELD OFFERDE ZO ZIJN EIGEN LEVEN OP OM DAT VAN TIENTAL-LEN ANDEREN TE REDDEN!
EINDE
BOEM

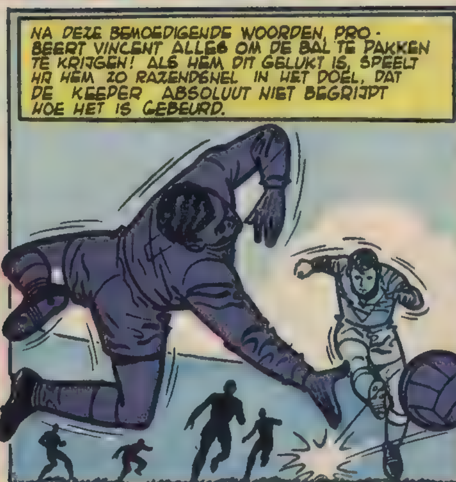
VINCENT LARCHER

Als Vincent die bewuste zondag het groene veld van het

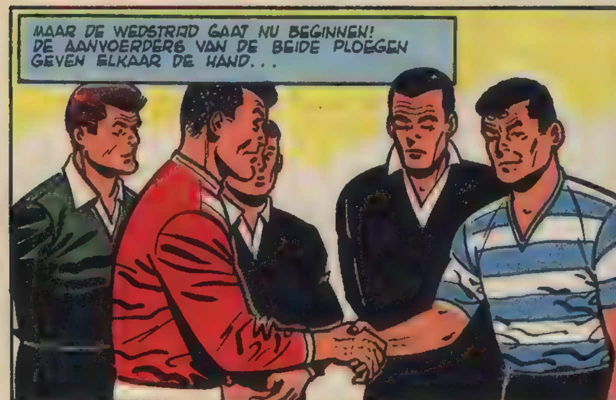

midvoor

TEKST EN TEKENINGEN:
Raymond Reding

insenpark opkomt, is hij op van de zenuwen.

DE SUPPORTERS VAN USVA BEGINNEN VINCENT UIT TE FLUITEN, TERWIJL DE AANHANGERS VAN RACING ER NOG EEN SCHEPJE BOVENOP DOEN!

HOU ZEG, ALS DAT HUN GROTE ONTDEKKING IS!

MR. BRASSEUR ZIT MET EEN PAAR ANDERE BESTUURSLEDEN VAN USVA NAAR DE WEDSTRIJD TE KIJKEN EN MOET HEEL WAT ONAANGENAME OPMERKINGEN SLIK... KEN!

pam-pam

BRASSEUR, DEZE KEER HEB JE JE VERGIST, OUWE JONGEN! DOOR DIE VINCENT TE KIEZEN HEB JE ONS EEN BEHOORLIJKE SCHADE-POST BEZORGD!

DE ANDERE JONGENS HEBBEN OOK DOOR, DAT HIJ NIETS WAARD IS. ZE SPELEN HEM GEEN ENKELE BAL TOE!

e Parisien
RADIO-TÉLÉVISION GRAMMONT
EVIAN
SCHNEIDER
L'EQUIPE USVA

RACING PROFITEERDE NATUURLIJK DIRECT VAN DE ZWAKKE PLEK, DIE VINCENT IN DE TEGENPARTIJ VORMDE. NA 7 MINUTEN SPELEN KAN DE PLOEG AL EEN DOELPUNT MAKEN

EEN OORVERDOVEND GEJUICH BREEKT LOS IN HET STADION! HET LIJKT WEL OF VINCENT ERDOOR WAKKER GESCHUD WORDT UIT ZIJN VERDOVING.

GOAL GOAL GOAL GOAL GOAL GOAL GOAL GOAL GOAL GOAL GOAL

ALS HET SPEL HERVAT WORDT, ZIET HIJ, DAT DE BAL ZIJN KANT UITKOMT, DAT DIT SCHOT VOOR EEN VAN ZIJN MEDESPELERS BESTEMD IS, MERKT HIJ NIET. HIJ HEEFT MAAR EEN DING VOOR OGEN: TE BEWIJZEN WAT HIJ KAN!

DE BAL KOMT AANSUIZEN... HIJ SPRINGT...

AAAH

EN HOORT DAN ONDER ZIJN KNIE IETS KRAKEN!

54

EVEN IS VINCENT VERDOOFD, MAAR DAN REALISEERT HIJ ZICH, DAT HIJ EEN VAN ZIJN PLOEGGENOTEN MISSCHIEN WEL LEVENSGEVAARLIJK GEWOND HEEFT!

WORDT VOORTGEZET

L.L.L. in schipbreukelingen

in de mist

TEK.: MITTEI * TEKST: M. VASSEUR

De piraten hebben de Emma overvallen en Leo gevangen genomen.

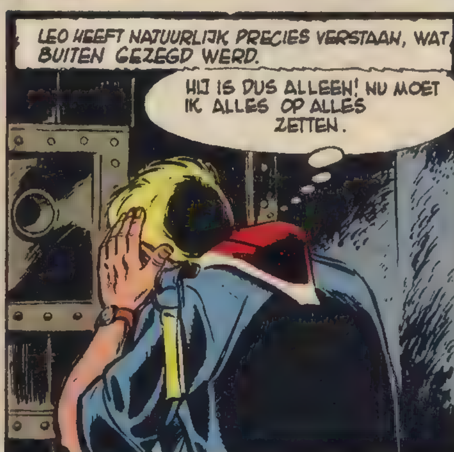

16

WORDT VOORTGEZET

Pechvogel

Pechvogel vertelt Chaco onomwonden, dat hi

bij de gaucho's

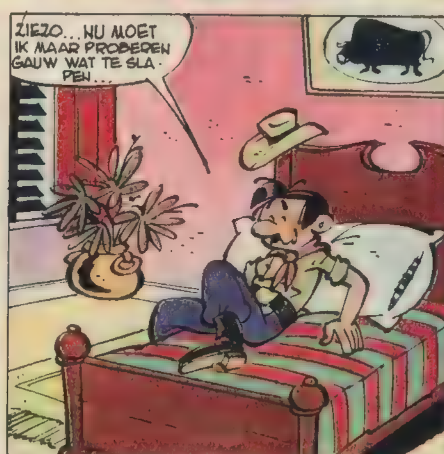
TEKENINGEN: BERCK
TEKST: GOSCINNY

hem verdenkt van gemene praktijken.

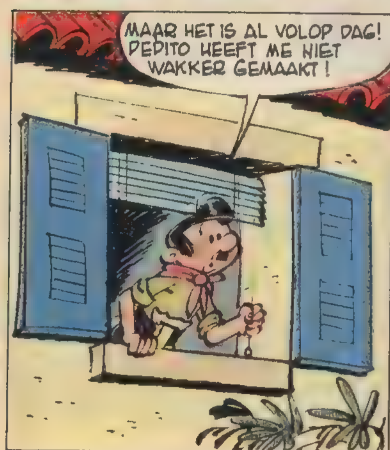

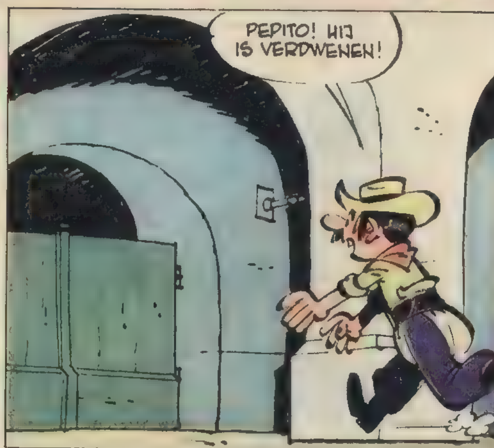

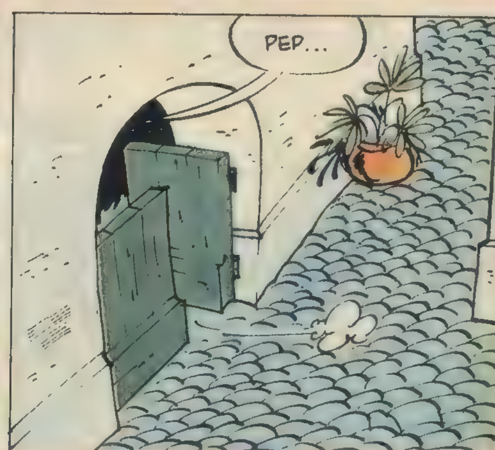

DAN COOPER

SPOOK 3 ant

Dan voelt er niets voor het voorstel van

woordt niet meer!

Walker aan te nemen, want hij vertrouwt het zaakje niet.

DOOR A.WEINBERG.

ALS DAN WIST, WAT HEM TE WACHTEN STAAT...

WORDT VOORTGEZET

P AP, gaan we in het rad van avontuur? smeekte het jongetje.
— Wil je dat dan zo graag?
— Oh, ja, Pap!
De man keek eens bedenkelijk omhoog naar de schommelende bakjes, die daar ver weg langs de sterren gleden. Ook het jongetje keek met grote, verlangende ogen naar de gekleurde en met lampjes versierde bakjes en zuchtte van verrukking.
— Het zal prachtig zijn van daarboven op al die lichtjes hier beneden te kunnen kijken...
— Wat zeg je?
Door de schetterende stemmen en de lawaaierige muziek kon de man het kleine stemmetje niet horen. Daarom bukte hij zich en vroeg opnieuw:
— Wat zeg je?
— Ik zou zo graag van daarboven al die kleurige lichtjes eens hier beneden willen zien...
De man richtte zich weer op en trok een lelijk gezicht. Hij bromde iets wat het jongetje niet verstond. Hij voelde zich opeens zo alleen en verlaten tussen al die mensen en dat lawaai. Hij keek naar zijn vader omhoog, een grote, knappe man. Een vreemde voor het jongetje. Verstrooid hield hij hem bij de hand, maar was verder zijn aanwezigheid vergeten. Het jongetje zag hoe hij het rad van avontuur bestudeerde en vond zijn vader een gelukkig mens, omdat hij zo groot en sterk was. Hij bewonderde zijn vader, maar was ook bang van hem. Ze waren geen echte vrienden. De man gaf bevelen en het jongetje gehoorzaamde automatisch.
— Gaan we erin? waagde hij opnieuw...
— Ja, wacht nog even!
Hij dacht natuurlijk weer aan zijn fabriek, waar heel veel mensen voor hem werkte en waar hij orders en bevelen gaf.
Of misschien was hij wel bezorgd over zijn grote auto, die nu zomaar op de parkeerplaats stond.
Als hij 's avonds thuiskwam, ging hij zijn jongetje altijd eerst welterusten zeggen, want hij wist dat het kind daarop lag te wachten.
— Zo, jongen, hoe gaat het ermee?
Daarna ging hij terug naar zijn werkkamer, waar allemaal boeken lagen vol met cijfers, getallen en wetenschappelijke tekeningen en bleef tot laat in de nacht zitten werken.
Vader wist alles! Hij kon overal antwoord op geven en het kind voelde zich zo klein en verlegen bij hem... Het rad stond nu stil en lachende mensen kwamen van het smalle trapje naar beneden stommelen
— Ik zou toch zo graag willen, zuchtte het kind nu heel zacht. Toch had de man het gehoord.
— Nou, kom dan maar mee!
Hij kocht kaartjes aan het loket en samen klauterden ze het smalle laddertje op tot ze op het platform kwamen, waar ze in de bakjes konden stappen. Het kind trok opgewonden aan de hand van zijn vader, maar deze scheen niet zoveel haast te hebben. Toch kon hij niet meer terug en samen klommen ze in het bontgekleurde bakje. Het rad zette zich in beweging om even later weer te stoppen, want er moesten nog veel meer mensen instappen voor de grote tocht kon beginnen. Toch waren ze al ver boven de andere tenten en de woonwagens. Ze zagen de lampionnetjes pinkelen. Een paar schoolmeisjes giechelden opgewonden in het bakje achter het hunne en nu begon ook de muziek uit de luidspreker te schetteren.
— Heerlijk, hé Pap! juichte het jongetje.

Vervolg op blz. 28.

EEN VERHAAL VAN PIERRE STEP
ILLUSTRATIE: WILLIAM VANCE

HET RAD VAN HET AVONTUUR

Vervolg van blz. 27.

— Ja, fijn! zei zijn vader langzaam, maar hij moest eerst zijn keel schrapen, want hij voelde hoe die toegeknepen werd van angst. Hij bleef maar koppig naar de punten van zijn schoenen kijken.

— Pap, kijk daar eens! De botsautootjes en de achtbaan!

— Ja... kwam het benauwde antwoord.
Daar begon het rad van avontuur zijn luchtreis.

Hoog boven de daken van de huizen en de boomtoppen zweefden ze naar de sterren, de blauwe nachthemel tegemoet, dan ging het weer naar beneden en ze doken in een bad van lawaai, muziek en schreeuwende stemmen.

Met schitterende ogen keek het kind naar die plotseling zo wondere wereld en de lol straalde uit zijn ogen.

— Vindt u het niet prachtig? vroeg hij opgewonden aan zijn vader.

— Ja, natuurlijk...

Nu merkte het kind, dat zijn vader een beetje bleek zag en dat zijn stem ook niet zo erg enthousiast klonk.

— We zullen zo wel weer beneden zijn... Dit was om zichzelf te overtuigen, want hij leed ontzettend aan hoogtevrees en deze tocht in het rad van avontuur betekende een beproeving voor hem. Onwillekeurig had hij de hand van zijn zoontje gegrepen en klemde zich daar wanhopig aan vast.

Het kind voelde de vingers van zijn vader, die klam waren. Die grote, sterke hand was ineens onzeker geworden.

Die hand zocht steun, hulp en er sprak geen verstrooidheid meer uit. Het jongetje keek naar de grote man, die daar ineengedoken zat en opeens voelde hij zich gelukkig. Hij kon zijn vreugde wel uitschreeuwen, want zijn vader had hem nodig, zijn hulp, zijn steun!

Het rad begon langzamer te draaien en eindelijk stond het stil. Tussen de menigte stommelden ze het trapje af en kwamen midden in de woelige mensenmassa terecht.

— Pff, zuchtte de man, wat was ik bang!

— Eerlijk? vroeg het kind, ik niet, hoor!

— Weet ik...

Ze glimlachten naar elkaar als samenzweerders.

— Gaan we nog eens met het rad van avontuur, Pap?

— Ja, hoor, maar een ander keertje!

Ze verdwenen tussen de mensen, maar ze hielden elkaar stevig bij de hand en waren echte vrienden geworden.

EINDE

DE NIEUWE

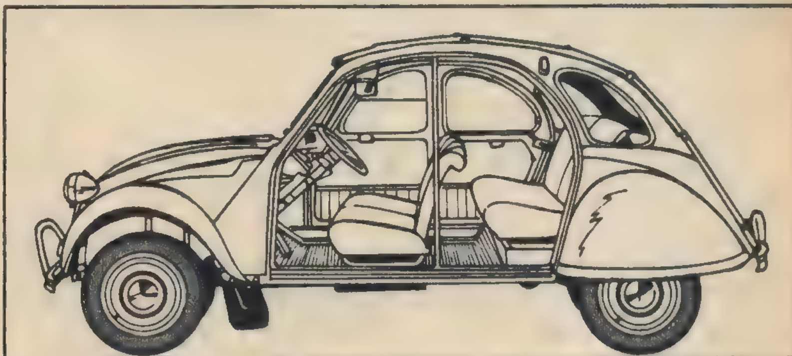
2PK CITROËN

Nog vlugger!
Eleganter!

O! HEERLIJK, JIJ HEBT JE NIEUWE 2 PK-TJE AL. VOORTAAN BETEKENT MIJN KLEINE BAGAGE DUS GEEN PROBLEEM MEER!

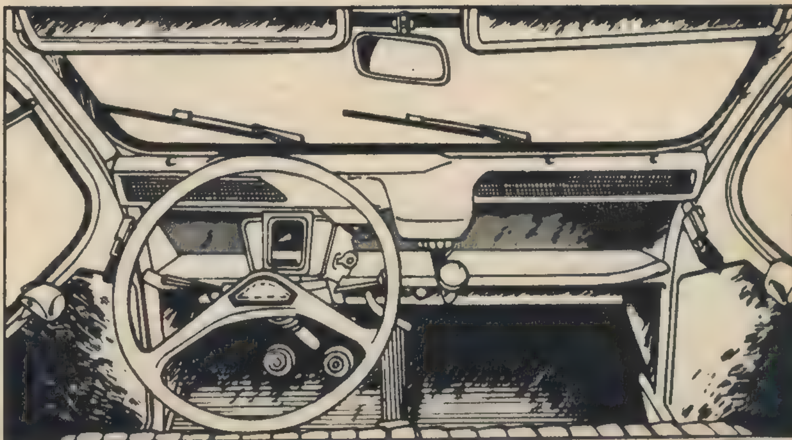
Jean Luc '63

HIJ VERVOERT EN BRENGT WEG, OM HET EVEN WAT, OM HET EVEN WAAR.

De kracht werd verhoogd van 13,5 PK tot 18 PK S. A. E. De topsnelheid werd eveneens verhoogd tot 95 km.-h. In de nieuwe 2 PK vindt u meer dan 20 verbeteringen die allen bijdragen tot de perfectie van deze wagen.

Volledige garantie op de vervangstukken en op het handwerk. Vraagt een proefrit en voorwaarden aan een van de 300 agenten en depothouders van ons merk. Verwarming, ontvriezing en ontwaseming in de prijs begrepen en dit voor alle modellen.

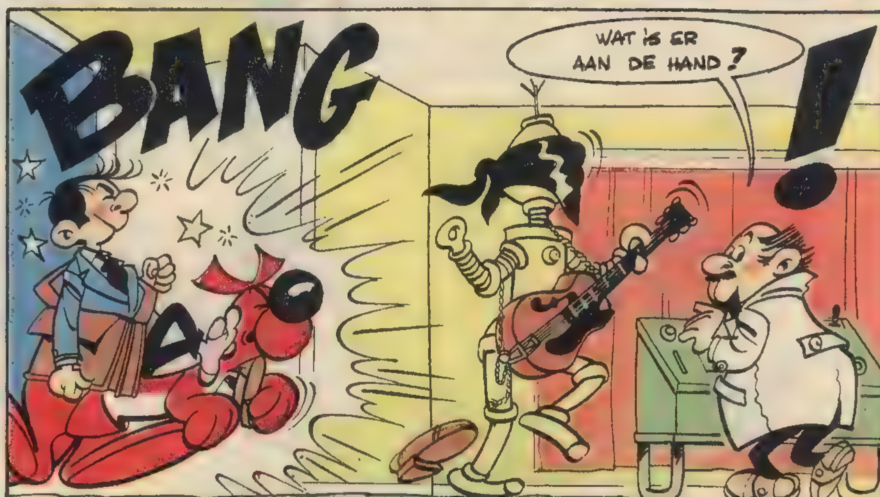
BON voor een prachtige documentatie over de nieuwe 2 PK Citroën, op te zenden aan de Belgische Automobielmaatschappij Citroën N. V., IJzerplein 7, te Brussel.

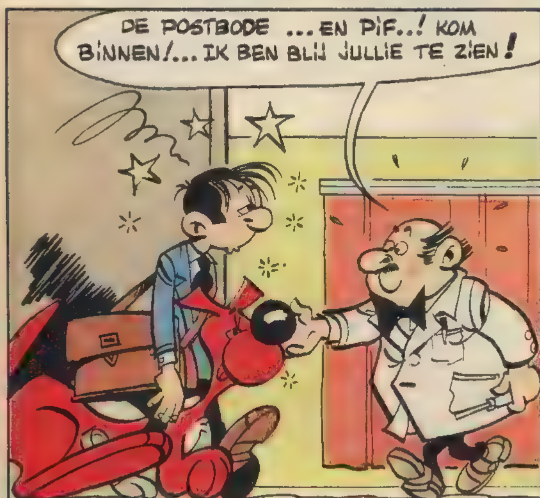

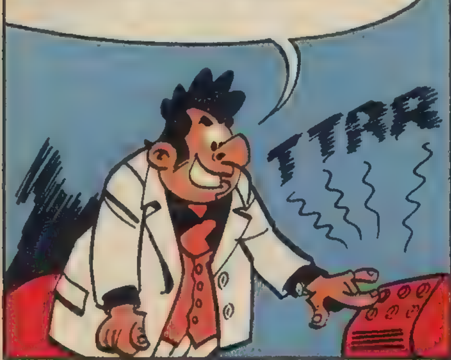
(+) NET ZOVEEL ALS "YL 3C-45"

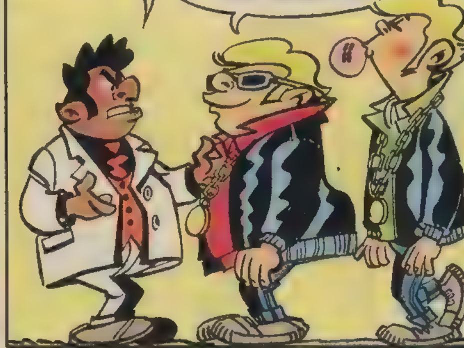

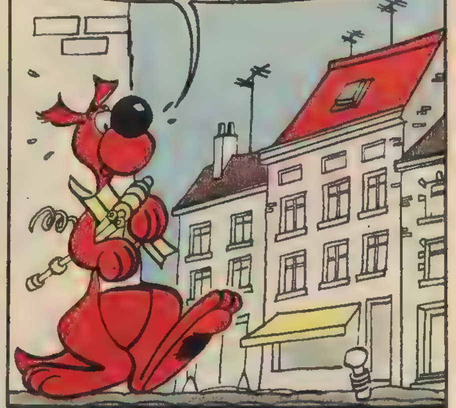

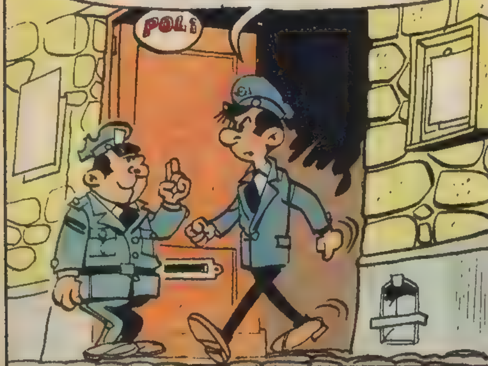

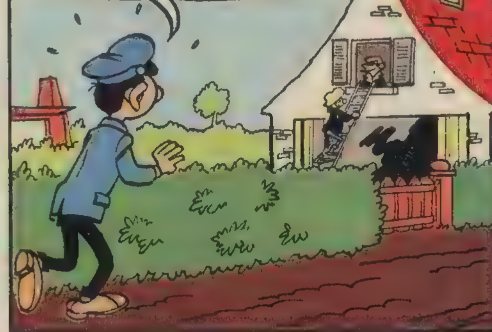
DE VOLGENDE OCHTEND BIJ DE POSTBODE ...
DOE OPEN! POLITIE!
BOM BOM BOM
?
WIE BEN JE?
POLITIE! IK ARRESTEER JE IN NAAM VAN DE WET!
FOUILLEER ZIJN HUIS EENS EVEN!
MAAR?
HIER VALT NIETS TE MAREN... JE HEBT DE TWISTENDE ROBOT GESTOLEN! VOLGENS KNUTSELMANS, BEN JIJ DE LAATSTE DIE DE ROBOT HEBT GEZIEN!
DAAR STAAT-IE CHEF!
!
HIJ HEEFT DE ROBOT ONDER EEN LAKEN VERSTOPT!
NEEN! RAAK HEM NIET AAN!
NIET "PAFFEN", PIF!
PAF
PIF HEEFT "GEPAFT"!
WAT EEN ONBESCHOPTE MANIER OM DE MENSEN 'S MORGENS TE KOMEN WEKKEN!
IS DAT NU DE TWIST?
DE ARME BRIEVENBESTELLER WORDT TOCH GEARRESTEERD. HIJ MOET MEE...
ALS IK HET GOED SNAP... DAN HEEFT MEN PIF WEER EENS NODIG...
POLI
IK ZAL DIE MIJNHEER KNUTSELMANS EENS EVENTJES MORES GAAN LEREN... HÉ, WAT IS DAT?
EEN STUK VAN DE ROBOT... IK HEB EEN SPOOR GEVONDEN!...
INTUSSEN IN HET KANTOOR VAN EEN PLATENFIRMA...
DAT IS NU HET "DING" DAT DREIGDE ONZE PLANNEN IN DE WAR TE STUREN: DE GEMASKERDE TWISTDANSER". IK WIST WEL, DAT WE DIE KNUTSELMANS IN HET OOG MOESTEN HOUDEN.
NU HEEFT ONZE KEES KNUL VAN NIEMAND WAT TE VREZEN. HIJ WORDT DE KAMPIOEN!
TWIST

ONDERWEG HEEFT DE ROBOT ENKELE STUKKEN VERLOREN, MAAR DAT IS HELEMAAL NIET ERG. IK ROEP EEN PAAR VAN MIJN KNULLETJES OM DIE STUKKEN OP TE SPOREN...
TTRR

ENKELE OGENBLIKKEN DAARNA...
JE NEEMT DEZELFDE WEG ALS VANNACHT EN JE ZOEKT DE ONTBREKENDE STUKKEN, GESNAPT ?
JEEJEEJEEJEE !

EN INTUSSEN...
IK BEN OP HET GOEDE SPOOR !

DE POSTBODE WERD WEER VRIJGELATEN BIJ GEBREK AAN BEWIJZEN...
EN NU REGELRECHT NAAR KNUTSELMANS ... IK ZAL DIE KEREL EVENTJES WAT VERTELLEN...
POLI

WAT ZULLEN WE NU HEBBEN? 2 LOENSE KERELS DIE HET HUIS VAN KNUTSELMANS BINNENDRINGEN...

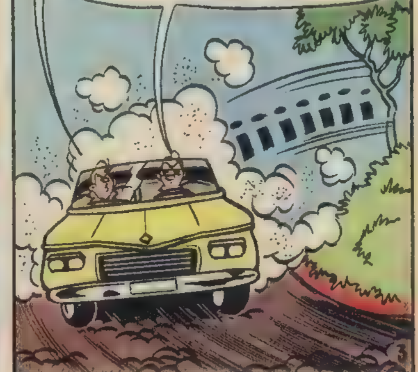

MEN HEEFT ONS GEZIEN !
HE ! JULLIE !

ZIEZO, KERELTJE, GA MAAR NAAST JE BROERTJE LIGGEN...
KNOTS

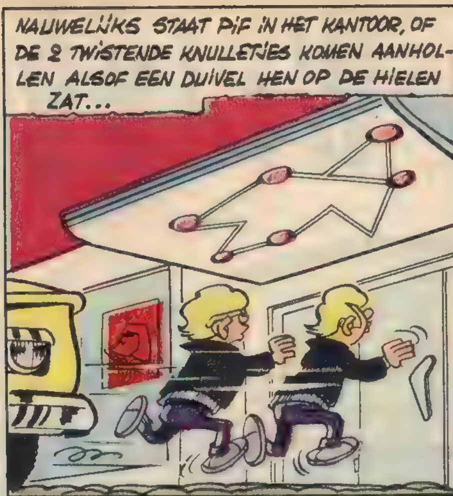

EN DE POSTBODE VALT IN DE STRUIKEN...
MMM... MMMM...
MIJNHEER KNUTSELMANS... DE BANDIETEN HEBBEN JE GEKNEVELD !

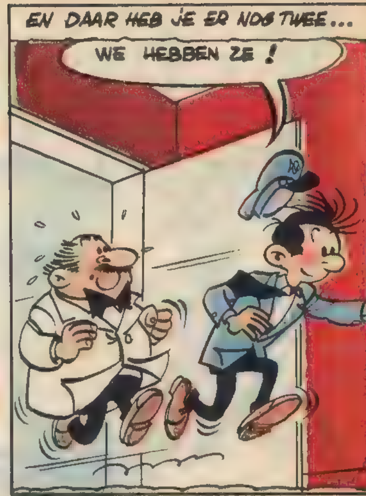

EN WELDRA...
ZE VLUCHTEN MET HUN KLEINE SPORTWAGEN... VLUG NAAR MIJN AUTO !

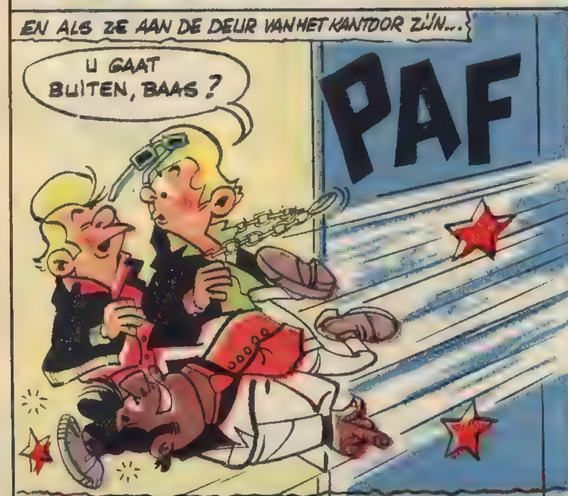

EEN HELSE ACHTERVOLGING BEGINT...
IK DENK DAT DIE TWEE KERELTJES ONS NAAR JE ROBOT ZULLEN LEIDEN !
DAAR ZIJN ER NOG TWEE DIE DENKEN DAT ZE MICHEL VAILLANT HETEN
ZOU

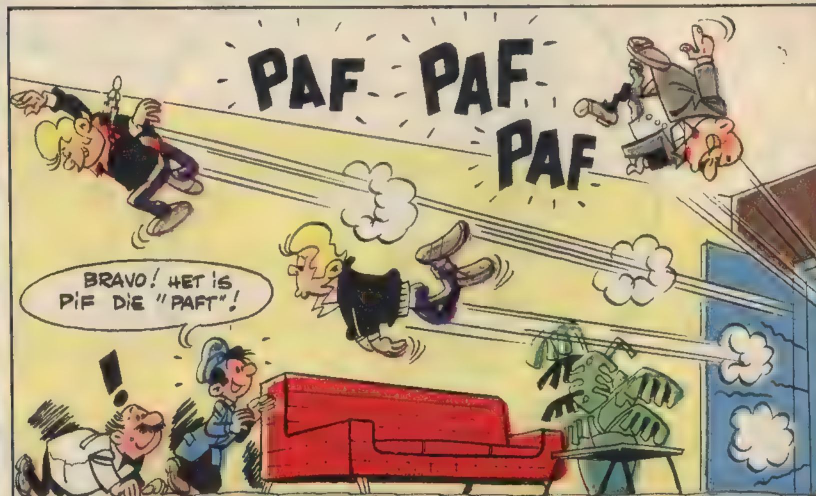

WE MOETEN ABSOLUUT BIJ DE BAAS ZIEN TE KOMEN... HIJ KAN ONS UIT DE PENARIE HELPEN !
ZE WINNEN VELD !

PIF HEEFT INTUSSEN AL HEEL WAT MEER VELD GEWONNEN...
DE GEMASKERDE TWISTDANSER !
WIE BEN JE ?

NAUWELIJKS STAAT PIF IN HET KANTOOR, OF DE 2 TWISTENDE KNULLETJES KOMEN AANHOLLEN ALSOF EEN DUIVEL HEN OP DE HIELEN ZAT...

EN DAAR HEB JE ER NOG TWEE...
WE HEBBEN ZE !

EN ALS ZE AAN DE DEUR VAN HET KANTOOR ZIJN...
U GAAT BUITEN, BAAS ?
PAF

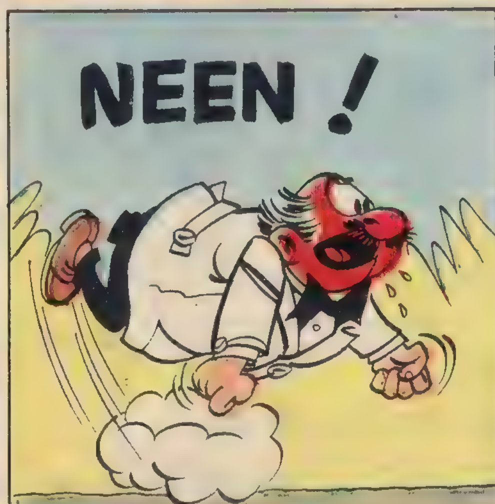

PAF PAF PAF
BRAVO ! HET IS PIF DIE "PAFT" !

PAF KLING !

DE GEMASKERDE TWISTDANSER LIGT AAN STUKKEN !
ACH... WEET JE ALS IK PAF, DAN PAF IK GOED !...

JE HEBT JE ROBOT WEERGEVONDEN EN DAT IS TOCH DE HOOFDZAAK ! IK GA NU DE POLITIE VERWITTIGEN !...

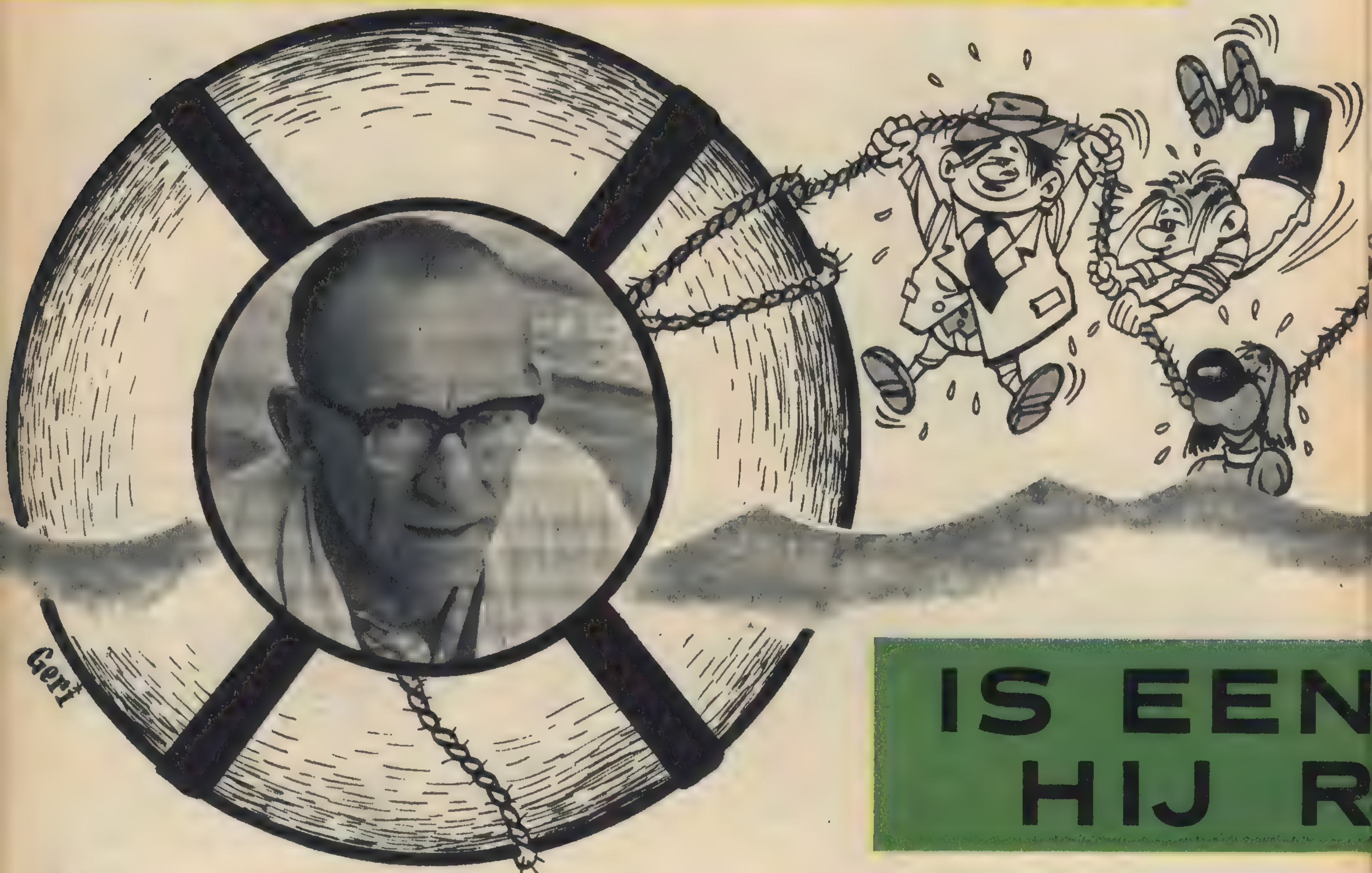

EN 30 MINUTEN LATER...
ZIEZO, DAT IS KLAAR... KIJK EENS, KNUTSELMANS, PIF HEEFT JE GEMASKERDE TWISTDANSER WEER IN ELKAAR GEFLANST...

NEEN !

HIJ HEEFT ER EEN STOFZUIGER VAN GEMAAKT !
NOU, VAN ROBOTS WEET IK EEN EN ANDER AF, HOOR
ZZZZ

EINDE

KAREL WIJNBERGEN

HET groezelige water van de Rechtboomssloot in Amsterdam ligt roerloos en donker als een inktpoel te wachten op een slachtoffer.

Het is een « gemeen stuk » water, dat al menige prooi zou hebben verslonden als er niet, vlak in de buurt, een zekere Karel Wijnbergen woonde.

Zodra er weer een man, vrouw of kind te water raakt, een angstkreet door de buurt galmt, grijpt Karel met groot zelfvertrouwen in. Hij is nu, op 52-jarige leeftijd, uitgeroepen tot de Nederlandse kampioen-mensenredder, nadat hij in oktober j.l. zijn 22e drenkeling uit de beruchte Rechtboomssloot haalde. Wijnbergen is een man!

EEN kampioen, die geen gouden medaille ontvangt of door lieftallige « Misses » wordt omhelsd. Maar toch een man, voor wie men een groot respect moet hebben, juist omdat hij sportieve topprestaties verricht zonder eerbetoon na te jagen. Hij werkt bescheiden, in alle stilte, maar met volle overgave. Hij is de expert op het speciale terrein van het mensenredden. De drenkeling mag de hemel danken wanneer Karel in de buurt is, zijn kleren uitgooit en in actie komt. De al wat kalende Amsterdammer, die in het gewone leven het vak van stukadoor uitoefent, weet precies hoe hij zijn « prooi » moet vastpakken, hoe hij hem met het hoofd boven water moet houden en naar de kant kan brengen. Als het « karwei » achter de rug is, de Rechtboomssloot overwonnen, steekt Karel een sigaret op om daarna opgewekt naar zijn vrouw terug te keren. Zij wacht, volkomen rustig en overtuigd van de goede afloop, bij een glas warme melk, die haar kampioen haastig nuttigt alvorens iets van het zoveelste avontuur te vertellen : « Het viel niet mee vandaag, een zware man, die geen fut had om mee te werken. M'n horloge stukgeslagen, maar het liep toch al niet zo best. »

LIEVER VRIJBUITER

De Amsterdamse Redding Brigade zou Karel Wijnbergen graag als lid inschrijven, maar hij werkt liever particulier, als een « vrijbuiter ». « Zelf heb ik nooit zwemles gehad. Toen ik vijf jaar was, zat ik met mijn vader op het Oosterdok. Ik wil erin, zei ik op een gegeven moment. Spring maar, zei mijn vader laconiek. Hij dacht natuurlijk, dat het een sof zou worden en hij me zou moeten naspringen, maar dat viel mee. Ik voelde me als een vis en wist meteen, welke bewegingen ik moest maken om boven water te blijven. Mijn vader zei thuis, dat er een waterrat in de familie was en ik keek trots een andere kant op. Mijn eigen broertje zou mijn eerste « proefkonijn » worden.

ELKE MORGEN EEN PAAR RONDJES

Hij was vijf jaar, ik dertien en wij gingen samen vissen. Plotseling gleed hij het water in en ik zag al gauw, dat hij geen waterrat was. Bleek en ontdaan kwamen we thuis, waar ik een pak rammel van mijn vader in ontvangst mocht nemen, omdat ik zo slecht op mijn broertje had gelet. Het hielp me niet, dat ik zei de jongen uit het water te hebben gehaald en dat bovendien mijn net vol zat met vissen... »

Ondank is 's werelds loon. Karel Wijnbergen, die enkele jaren geleden nog als bari-

GROOT KAMPIOEN EDDE 22 MENSEN!

ton verbonden was aan de Hoofdstadoperette en de Italiaanse Opera, heeft zich nooit laten ontmoedigen door het gebrek aan waardering, aan dankbaarheid bij al degenen, die hij van de verdrinking heeft gered.

In de trieste oorlogsdagen, toen de straatverlichting niet brandde en menigeen, misleid door de duisternis, in de Rechtboomssloot duikelde of de Geldersekade infietste, maakte Karel er een goede gewoonte van de wacht te betrekken achter het raam van zijn woning. « Ik ging er gewoon voor zitten, met een oude werkbroek aan, afwachtend totdat mijn ingrijpen vereist was.

Reken er op, dat het soms zwaar werk was om iemand op de kant te brengen, die van schrik verstijfd was en zich in paniek aan mij vastklemde. Om in goede conditie te blijven en mijn uithoudingsvermogen op te voeren, liep ik elke morgen een paar rondjes in de buurt. De mensen vonden dat vreemd, maar ik wist, dat het enorm scheelde bij een heel moeilijke reddingsklus.

Zoals bij die man van 71, met wie ik een kwartier bezig was. Het lukte maar niet om het touw om hem heen te krijgen. Gelukkig dreef er een kinderwagen in het water, waarop ik kon gaan staan om zo eindelijk houvast te krijgen. Ik verloor er mijn bril bij, maar die heb ik nooit vergoed gekregen. De mensen lopen echt de deur niet plat om hun dankbaarheid te tonen. **Eénmaal van de 22 keer, dat ik iemand redde, is iemand mij drie gulden komen brengen.** Ik heb ze aan mijn vrouw gegeven, die na elke « zwempartij » met vieze, bemodderde kleren zit, die naar de stomerij moeten. Zij is een prachtige steun bij dit werk. Zij klaagt nooit over de viezigheid, bedorven broeken of een verloren bril, omdat ze weet, dat ik het niet voor me zelf doe. »

EEN KWESTIE VAN FEELING

Karel Wijnbergen is klein en slank. Men zou een reus van een kerel verwachten met handen als kolenschoppen en spieren om u tegen te zeggen. « Het zit hem niet in de kracht », zegt hij glimlachend, « het is een kwestie van feeling, van een juiste greep. Net als in de judosport, geloof ik. Daarbij zijn het ook de kleine Japanners, die in een handomdraai hun tegenstanders op de rug leggen. »

Onze ogen dwalen naar een litteken, dat Karel Wijnbergen op zijn linkerhand heeft.

« Ja, dat is ook bij het redden gekomen. Van een hond nota bene. Het beest kwam uitgeput op de wal, maar had nog net puf genoeg om me te bijten. Grappig eigenlijk, zoals ook het geval met de Chinees. Toen ik 'm aan de kant had gebracht, werd hij lijkwit. Ik ben mijn gebit in het water kwijtgeraakt, stamelde hij. En er zitten twee gouden kiezen in. Kunt u niet proberen het op te vissen. »

Het is zelfs een keer op Oudejaarsavond gebeurd, dat de Amsterdamse stukadoor uit zijn stille overpeinzingen werd gehaald. Wat was er gebeurd? Een Canadese militair, waarschijnlijk onvast ter been, had een koud bad genomen en moest geholpen worden. Karel deed zijn plicht en nam de Canadees mee naar zijn gezellige woning om hem op adem te laten komen. De soldaat vond het zo gezellig, dat hij nog wat kameraden uitnodigde, zodat tegen twaalven huize Wijnbergen op een kazerne-cantine leek, wat nu ook weer niet de bedoeling was.

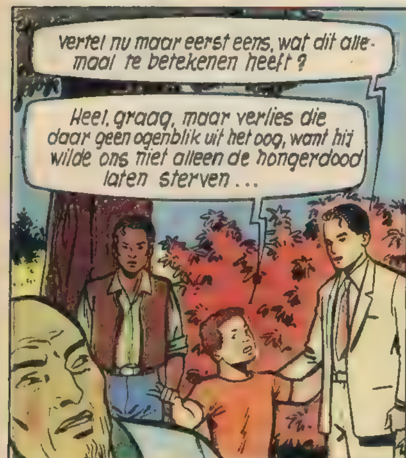
De politie moest er aan te pas komen om het vrolijke gezelschap, met de drenkeling als middelpunt, naar elders te transporteren.

Karel Wijnbergen moet nog lachen als hij aan die merkwaardige Oudejaarsnacht terugdenkt. « De mensen vergeten zo snel. Maar altijd, als ik ze uit het water sleep, ben ik dankbaar, dat ik het kan doen, dat ik een waterrat ben en daardoor het noodlot de weg kan versperren. En mijn vrouw zegt, dat ik er zo lang mogelijk mee door moet gaan, omdat ik er jong bij blijf... »

BEN DE GRAAF

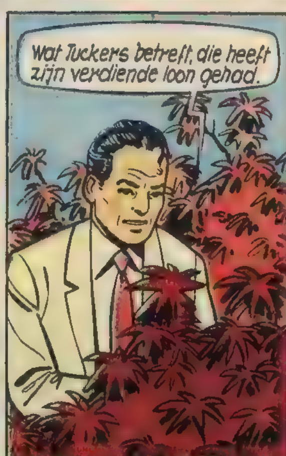
De BOEDDHA van

MUANG THAI

F. CRAENHALS

De witte olifant stelt Tuckers buiten gevecht. Tockburger en Tarass Boelba snellen de anderen te hulp.

WORDT VOORTGEZET

DE technische waarde van een wagen als de Grote Mercedes gaat natuurlijk in de ogen van de grote massa verloren, omdat men over het algemeen een dergelijke « slee » beschouwt als een « prestige-wagen » zoals er voor de oorlog werden gebouwd.

Inderdaad valt het niet te ontkennen, dat de 600 een soort opvolger is van de 7,7 l. met kompressor uit de jaren 37-39.

EEN kwarteeuw geleden werd de toenmalige Grote Mercedes door de ontwerper voorgesteld als de vrucht van hard studeren en de vele ervaringen, die opgedaan waren tijdens allerlei races en wedstrijden, waarin Mercedes schitterende resultaten behaalde. Bovendien zong de catalogus nog de lof van de ovale langsliggers en de in parallelogramvorm aangebrachte as met zijstabilisator. Dit laatste vooral zorgde ervoor, dat er zo weinig mogelijk wegoneffenheden doorgegeven werden aan het chassis. Bovendien werd het overhellen in de bochten tegengegaan. Verder wees de ontwerper nog op een hydraulisch bediende koppeling en een servo-remsysteem. De indrukwekkende motor met acht in lijn geplaatste cilinders, die de Grote Mercedes van toen aandreef, ontwikkelde een vermogen van 155 pk bij een atmosferische brandstoftoevoer en 230 pk met behulp van de kompressor, die desgewenst ingeschakeld kon worden. De versnellingsbak omvatte vijf versnellingen, die van de tweede tot en met de vijfde gesynchroniseeerd waren.

Bij de carrosserie werd met de meest uiteenlopende wensen van de geachte klanten rekening gehouden.

Een vergelijking tussen de Grote Mercedes van voor de oorlog en het nieuwe model bewijst ons, welke vorderingen er gemaakt zijn.

Een indrukwekkend programma...

Het lijkt me wel juist even iets te zeggen over het programma dat de ontwerpers van de 600 bij de vervaardiging voor ogen gehad hebben.

Volgens gegevens van Daimler-Benz luidt dat als volgt :

1. Het toppunt aan comfort voor alle inzittenden, vooral voor de passagiers van de plaatsen achterin door :
   de reusachtige afmetingen in de wagen,
   een uitstekende vering,
   individueel verstelbare zittingen,
   een volmaakt verwarmings- en ventilatiesysteem,
   geruisloosheid,
   een sterk vereenvoudigde bediening.
2. Een maximum aan veiligheid door :
   een onberispelijke wegligging,
   een soepele en nauwkeurige stuurinrichting,
   uitstekende remmen, die zelfs in abnormale omstandigheden hun werk doen,
   sterke banden, die langdurige hoge snelheden met gemak kunnen verwerken,
   een stevig gebouwde carrosserie,
   een interieur-uitvoering, die zo min mogelijk gevaar oplevert.

Met het oog op het gebruik van de wagen, heeft men het verstandig geoordeeld de volgende dingen te beperken :
het optrekken,
de topsnelheid,
de topsnelheid in het bochtenwerk,
het brandstofverbruik,
parkeermogelijkheid,
reparatiemogelijkheid.

Waar niet van afgeweken wordt !

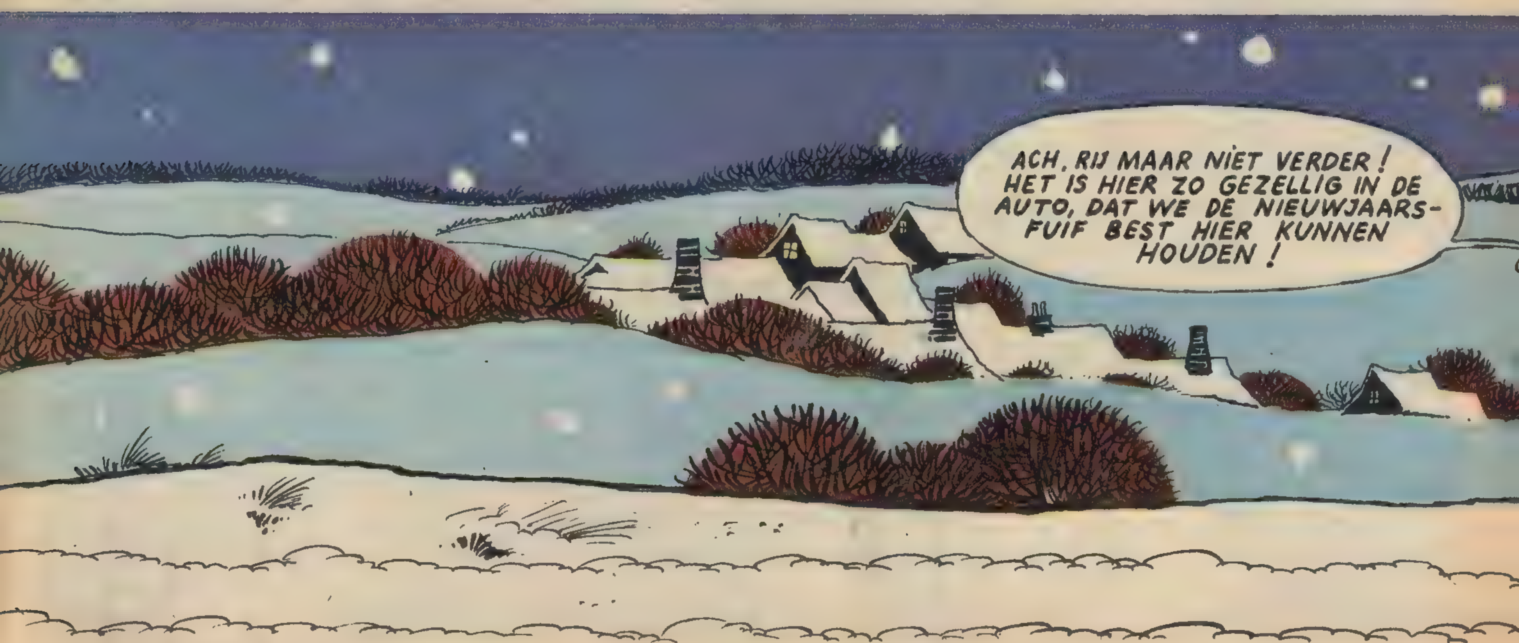
Heeft men al deze programmapunten ook precies gevolgd ?

Vooreerste heeft men een stevige zelfdragende onderbouw ontworpen, die naar verhouding toch niet te zwaar was en redelijke afmetingen had. Toch bezit dit « lange » model nog een wielbasis van 3,90 m. !

De opgedane ervaringen met de pneumatische vering van de 300 SE heeft gezorgd, der er een bevredigend antwoord kwam op de vraag over het comfort. Natuurlijk is dit systeem nog verder ontwikkeld. Opvallend is daarbij dat de afstand grond-chassis verstelbaar is met 4 cm. Ook kan de weerstand van de schokbrekers geregeld worden en of heel soepel gesteld worden of stroever, bij hardrijden bijvoorbeeld. De grote soepelheid van de ophanging heeft vanzelfsprekend weer andere technische problemen

TECHNISCH VOLMAAKT – COMFORTABEL – VEILIG

DE GROTE MERCEDES

veroorzaakt, omdat het duikeffekt bij krachtig remmen voorkomen moest worden.
Nu we het toch over remmen hebben, moeten we meteen even vertellen, dat de vier wielen uitgerust zijn met schijfremmen, waarbij de voorwielen ieder twee remschoenen hebben en de achterwielen een.

Verder is op de remmen een servo-bekrachtiging aangebracht.

Een ander snufje is de handrem, want deze springt automatisch los wanneer men met de wagen wegrijdt.

Voor de overbrenging zorgt een automatische Daimler-Benz bak, dezelfde als die van de 300 SE, maar verbeterd, er worden trouwens ook hogere eisen aan gesteld.

Een andere bijzonderheid is, dat alle vier de deuren en de dop van de benzinetank centraal vergrendeld kunnen worden.

Het stuurwiel is verstelbaar en heeft eveneens servo-bekrachtiging. Verder heeft de wagen een differentieel-vergrendeling.

205 km per uur!

Daimler-Benz mag de snelheid dan beperkt hebben, maar toch wordt een mens even stil bij het zien van wat er nog « overgebleven » is.

De wagen loopt maar liefst 205 km per uur en bij staande start wordt de 100 km in nog geen 10 sekonden bereikt!

Zelfs de 250 SL moet daar het hoofd voor buigen.

Grote Mercedes Pullman voor 7 tot 8 personen, 1937-39.

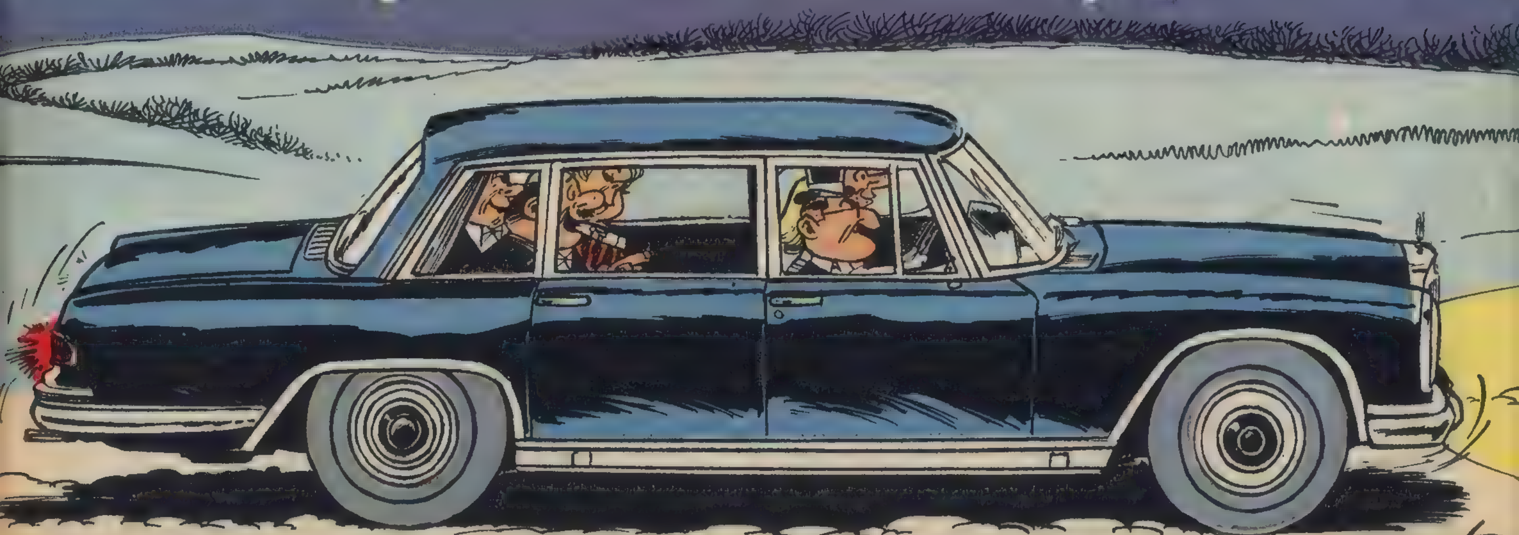

Grote Mercedes Pullman voor 8 personen, 1964.

TYPE 600

TECHNISCHE BIJZONDERHEDEN

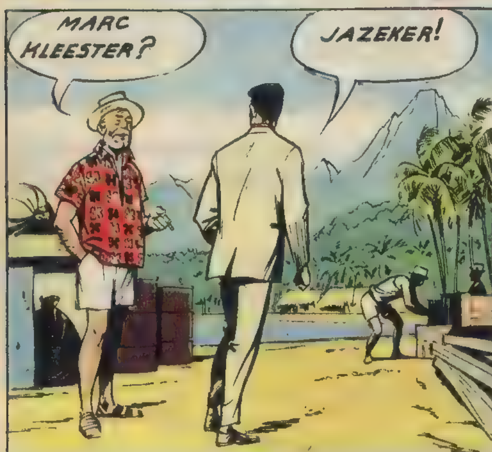
GROTE MERCEDES	1937-39	1964
Motor	8-cilinder in lijn met ontkoppelbare kompressor	8-cilinder in V met benzine-inspuiting
Cilinderinhoud	7.655 cc	6.329 cc
Boring	95 mm	103 mm
Slag	135 mm	95 mm
Vermogen	155/230 pk	250 pk DIN
Wielbasis	3,88 m	3,20 m/3,90 m
Voorzijde	1,60 m	1,58 m
Achterzijde	1,65 m	1,57 m
Totale lengte	6 m	5,54 m/6,24 m
Totale breedte	2,07 m	1,95 m
Afstand wagen-wegdek	± 20 cm	± 20 cm
Hoogte	1,80 m (leeg)	1,51 m (constant)
Gewicht	3.400/3.600 kg	2.440/2.630 kg
Banden	8,25 - 17	9,00 - 15
Draaicirkel	15 m	12,4/14,6 m
Topsnelheid	170 km per uur	205 km per uur
Verbruik op 100 km	± 30 l.	16 tot 24 l.
Inhoud benzinetank	175 l., waarvan 20 l. reserve	112 l., waarvan 10 l. reserve
Toerental bij 100 km per uur	2.000 toeren p. min.	2.475 t/m

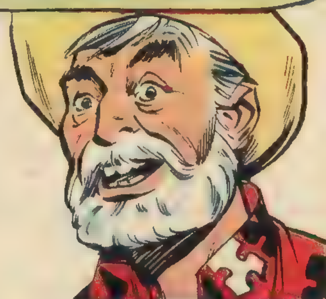
knap schrijver en... tuk op avonturen

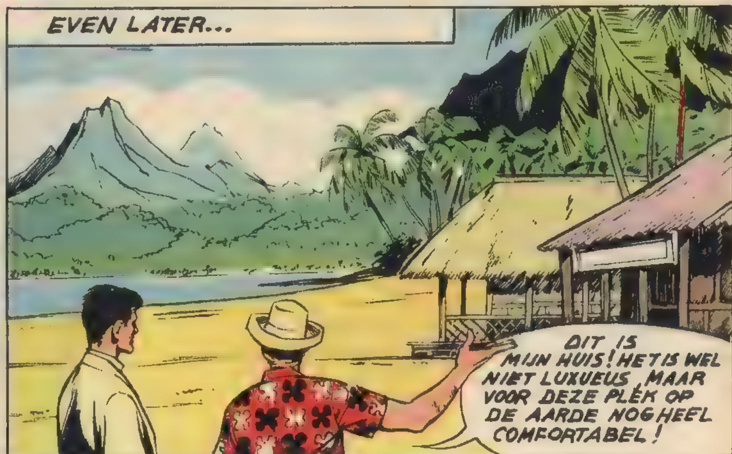
MARC KLEESTER...

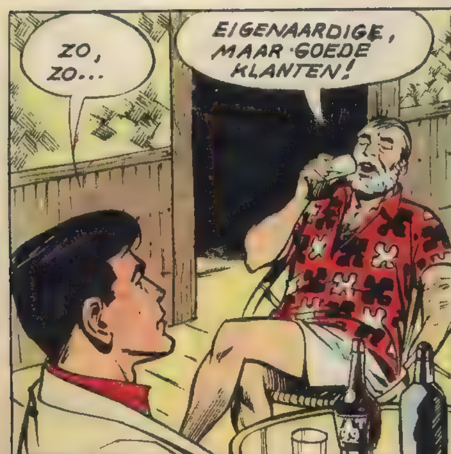

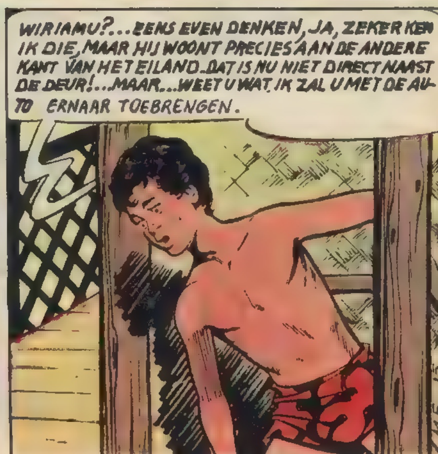

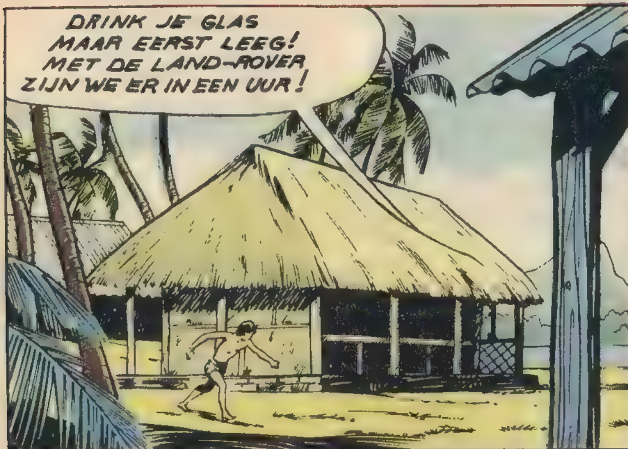

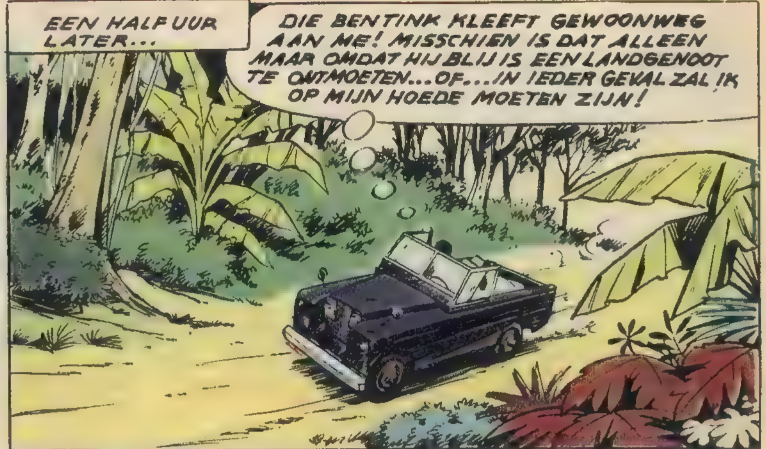

DOOR E. AIDANS
TEKST : J. ACAR

op het spoor van de CONDOR

Gelukkig is de Chinese contactman niet dood en hij zegt Marc naar het Varkenseiland te gaan.

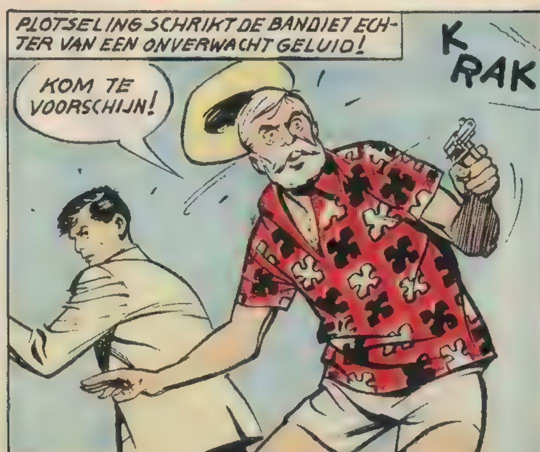

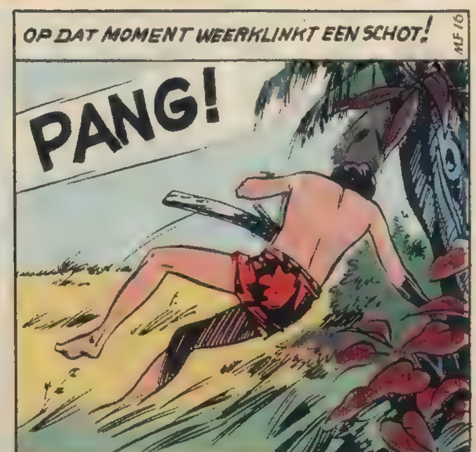

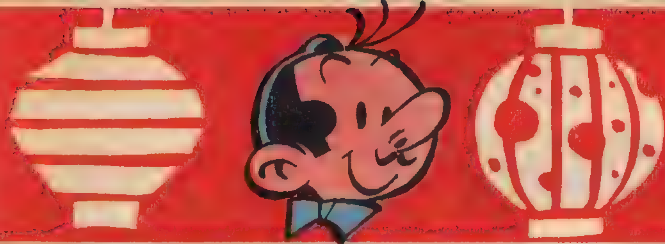

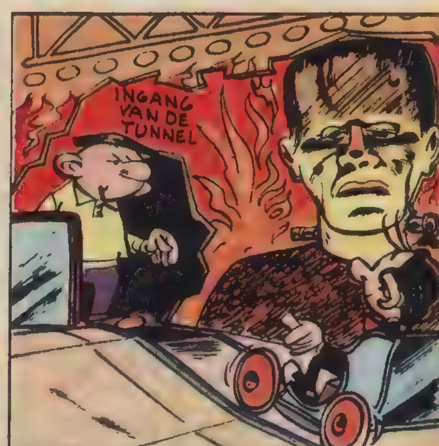

Spaghetti en zijn onafscheidelijke Pizzabroertje kunnen het

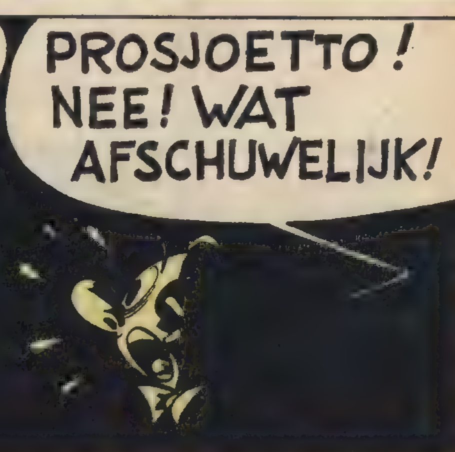

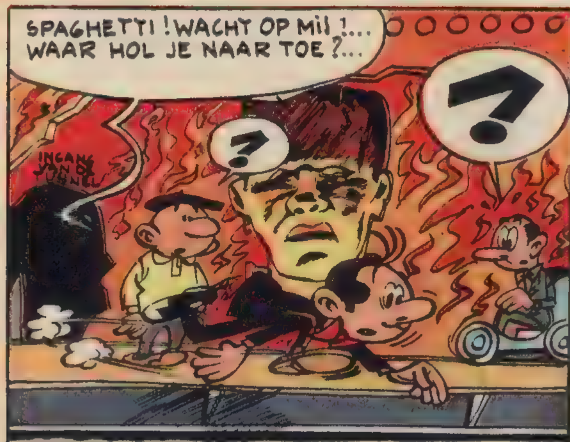

OP DE KERMIS! DOOR ATTANASIO GOSCINNY

niet laten en gaan nieuwe avonturen tegemoet.

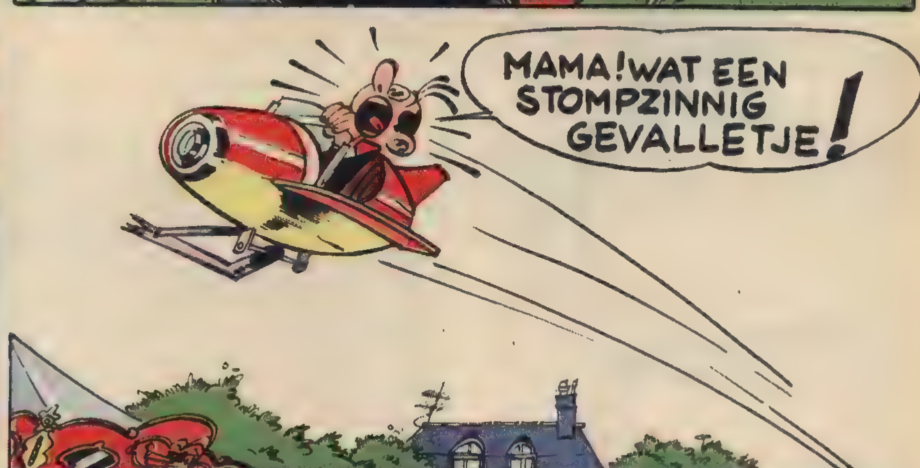

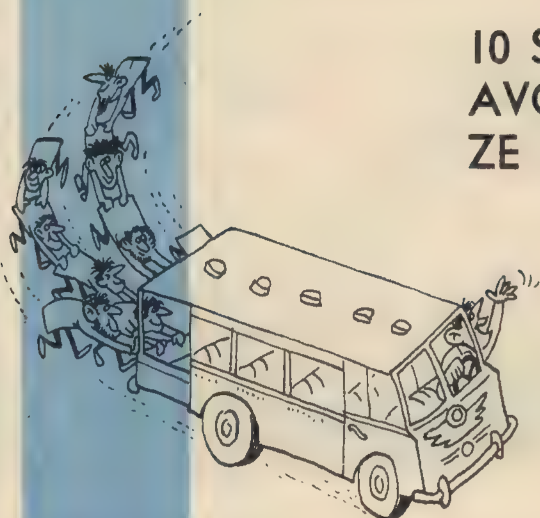

Te Lahore (Pakistan) moesten we de starter vervangen.

TIEN jongelui die te Parijs studeren en dol zijn op reizen en avontuur, zaten op een mooie dag samen een pint te drinken in een studentencafé. Ze maakten plannen voor de vakantie. De ene wilde een reizend toneelgezelschap oprichten, de andere vond dat maar niets en flapte er uit : «We zouden dan nog veel beter naar India gaan» ! Zijn vrienden keken een ogenblikje verbaasd op, maar antwoordden dan als uit één mond : «Prachtig ! dat doen we !» Toen gingen de jongelui naar de directie van de Parijse autobusdienst en voor een prikje konden ze een oude autobus op de kop tikken : een Renault 6 cylinder van het jaar 1930, die tot in 1960 een respektabel aantal kilometers had afgelegd. De autobus kreeg een nieuw laagje verf en daar waren onze tien studenten op weg voor het grote avontuur...

10 STUDENTEN HADDEN EEN AVONTUURLIJKE VAKANTIE ZE REDEN NAAR INDIA...

MET EEN

OP 10 juli 1962 vertrokken we bij de Notre-Dame — het is één van de tien reizigers die voor ons het verhaal vertelt — en enkele minuten later waren we reeds op de autoweg die naar het Zuiden leidt.

Toen we de Franse hoofdstad achter ons zagen verdwijnen, waren we toch heel even ongerust, want ten slotte gingen we het onbekende tegemoet met een autobus die méér dan twee miljoen kilometer had afgelegd en die nog slechts een topsnelheid van 50 km per uur kon halen ! Eén van onze vrienden zei : « Het wordt een sensationeel avontuur », en een tweede antwoordde nuchter : « Jullie komen ten hoogste tot in Fontainebleau ! ». We slaakten dan ook een zucht van verlichting toen we triomfantelijk door Fontainebleau reden. De eerste dag en de eerste nacht reden we zachtjes aan, maar zonder oponthoud. Toen we de Mont Cenis op moesten, begonnen de moeilijkheden. We stapten uit om het gewicht te verlichten, en onze autobus kon behouden en wel de top bereiken. We hadden reeds 800 kilometer afgelegd en ons karretje hield zich kranig. We waren in de wolken...

GEEN REMMEN MEER

De volgende dag hoorden we in de versnellingsbak een angstwekkend gekraak en daarom gingen we in Triëst naar een garage. Een mecanicien vertelde ons dat de panne ernstig was. De reparatie duur-

In Rajasthan konden we eindelijk even uitblazen. We hadden het echt wel verdiend !

En hier rijden we dan door de zoutwoestijn van Iran.

OUDE AUTOBUS!

de drie dagen, maar het was onmogelijk de remmen weer helemaal in orde te brengen. We vertrokken toch maar op hoop van zegen. Wanneer we een helling af moesten, dan kon er slechts geremd worden met de handrem en de noodrem die achteraan op het balkon stond. Zowel de éne als de andere remde slechts op twee wielen en dan nog niet eens zo goed ! We trachtten de remmen te laten herstellen in Istanbul, maar dat bleek niet mogelijk te zijn. We hadden dus voor heel de rest van de lange reis geen voetrem...

We kwamen zeer goed door Joegoslavië en ook door Bulgarije en we hadden het ons in de bus gezellig gemaakt : we kookten, aten en sliepen er in. 's Nachts stuurden we om de beurt twee uren lang. We stopten dan gedurende een half uur om de motor te laten rusten en olie en water te controleren. Wanneer de chauffeur « klaar voor het vertrek » riep, dan kwam de man die moest sturen nog slaperig en in pyjama te voorschijn. Ik vergat haast te zeggen dat we steeds met z'n tweeën in de stuurkajuit moesten zitten, want wanneer het nodig was moest de man die naast de chauffeur zat, bliksemsnel naar het achterbalkon rennen om aan de noodrem te trekken.
De dag verliep. Na Istanbul kwam Ankara en daar drukte men ons op het hart vooral de Koerden uit de weg te blijven. We beloofden dat plechtig en hoopten heimelijk er een paar te ontmoeten... De wegen werden steeds smaller en op een bepaald moment vlogen

Te Jaipur, hoofdstad van Rajasthan, leende de maharadja ons een olifant. We waren blij onze puffende autobus even te kunnen verlaten, maar we schrokken toen we hoorden hoeveel « brandstof » ons nieuwe vervoermiddel nodig had : 100 kg malse groene planten per... Nou ja, per hoeveel kilometer weet ik niet zo juist !

we de helling af, onze vriend trok aan de noodrem, maar... die blies haar laatste adem uit. Een grote bittere rookwolk vulde de hele autobus, we hoestten en proestten. De banden piepten en kermden, de autobus slingerde en we vreesden dat onze laatste ogenblikken aangebroken waren, maar het mirakel gebeurde : de helling werd minder steil, de autobus vertraagde en stopte. Een grote stilte daalde over ons neer. Wankelend op zijn benen kwam de chauffeur uit de stuurkajuit gekropen... en zwoer het stuur van die vervloekte autobus nooit meer aan te raken !

EN DE KOERDEN

Op slag vergaten we de Koerden. We reden langs de kust van de Zwarte Zee en bereikten Trebizonde. De mensen kwamen naar ons toe en vroegen honderd-en-één-uit, maar we verstonden helaas niets van alles wat ze ons vroegen en vertelden. We moesten opnieuw de helling op. De weg werd breder, het landschap groots. We kwamen op een hoogte van 2.000 meter en hadden nog steeds geen Koerden in het vizier gekregen. Na Erzurum reed een trotse ruiter ons voorbij. Het was een rustige vredelievende boer, die ons te drinken aanbood. We waren eigenlijk een beetje teleurgesteld, we hadden de Koerdische krijgers eens graag in groot ornaat gezien.

Kom mee naar blz. 50

DAT WAS "ONS" JAAR

EEN heleboel prettige en boeiende middagen werden, in samenwerking met KUIFJE, georganiseerd door toneelgezelschappen en radio. Steeds was er een grote belangstelling.

FRANS CRAENHALS, de tekenaar van het sympathieke stel Teddy en Maggy, wordt hier door zijn fans omringd. Bezit jij reeds een album met een speciale opdracht van de tekenaar ?

GOED kijken want anders zal je hem niet eens vinden. Wie ? Wel, A l b e r t Weinberg, de man die supersonische vliegtuigen, raketten en ruimtecapsules voor jullie tekent en Dan Cooper adembenemende avonturen laat beleven.

HEEFT Dino Attanasio wel genoeg spaghetti gegeten om bestand te zijn tegen dat « duwen-stuwpartijtje » ?

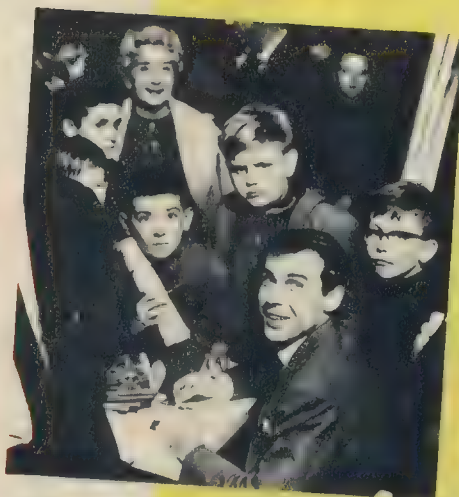
WAAR de jeugd is, daar is KUIFJE en waar KUIFJE is, daar is de jeugd ! Wie van deze waarheid-als-een-koe niet overtuigd mocht zijn, bekijke de foto's maar even. Wij diepten ze op uit onze rijke voorraad om je nog even te herinneren aan het voorbije Kuifjesjaar.

963

JEAN GRATON moet vertellen waar en hoe hij Michel Vaillant gevonden heeft en van welke racewagen hij het meest houdt.

EEN leuk kiekje van Dino Attanasio en zijn held Spaghetti. Opgelet,het doek gaat op en... daar komt Prosjoetto. Maar nee, dat zien we op deze foto niet meer !

MET een lach en een kwinkslag gaat alles veel beter, zegt Tibet. En tekenen maar ! Voor de ene bewonderaar Rik Ringers, voor de andere de meesterlijke Kid Ordinn.

DAT was in de Paastijd ! lezers en lezeressen van KUIFJE mochten hun artistieke begaafdheid en schildertalent botvieren op honderden eieren. We hadden nooit te voren zoveel prachtig versierde eieren gezien !

EEN van de vele boeiende momenten gekiekt tijdens de BP-wedstrijden, georganiseerd in samenwerking met KUIFJE. Iedere dag lokten deze racen 4.000 toeschouwers.

EUROPRESSJUNIOR organiseerde een grote tekenwedstrijd met het doel door de jongelui zelf een kenteken voor de Europese jeugd te laten ontwerpen. De acht laureaten van die wedstrijd maakten een reis door zes Europese hoofdsteden. Je ziet ze hier in Brussel en « waar » juist... kan je zelf wel raden !

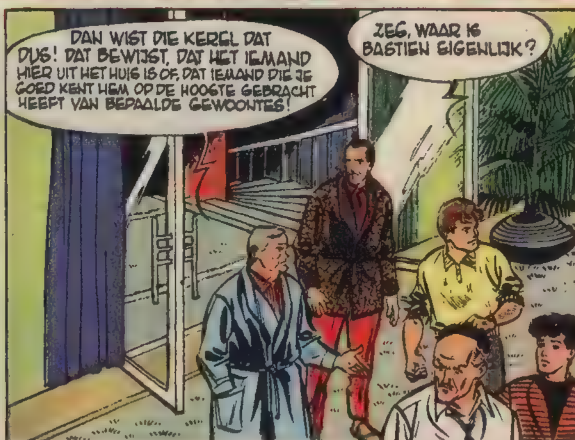

Rik Ringers in

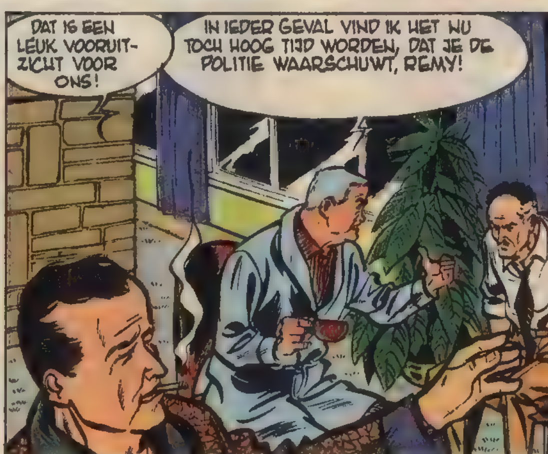
De aanvaller [redacted] van Valloire kan ontsnappen. Toch is het een

een doolhof

door TIBET en A.P. DUCHATEAU

decor: MITTEÏ

raadsel, hoe hij de wagen van Remy kon gebruiken.

WORDT VOORTGEZET

PARIJS-INDIA MET EEN OUDE AUTOBUS

Vervolg van blz. 45

Je kan je wel indenken dat de bus hotste en botste en dat onze maag daar alles behalve tevreden over was. Toen we te Teheran kwamen waren we doodmoe en ziek. Teheran is een lelijke stad. We werden er maar koeltjes ontvangen en zes van onze vrienden moesten naar Frankrijk terug omdat ze ziek waren of omdat ze een examen moesten afleggen. We besloten de reis met z'n vieren en ondanks alles voort te zetten.

DAAR STAAN WE TE MIDDEN VAN DE WOESTIJN...

Toen begon het moeilijkste deel van de lange tocht : de woestijn. Gelukkig hadden we onderweg 2 Japanners ontmoet, die met ons mee wilden. Het land is zeer schaars bevolkt en slechts hier en daar ziet men een sprietje groen. De wind die over de woestijn waaide was zo heet, dat we overdag moesten stoppen daar het water van de radiator voortdurend op het kookpunt stond. We vertrokken dus pas 's avonds en reden de ganse nacht door.
Bij ons vertrek uit Teheran begon de motor te hoesten en we hadden twee uren nodig om 30 kilometer af te leggen en ten slotte gaf de motor de pijp aan Marten. De batterij was ook leeg en daar stonden we te midden van de woestijn. We trachtten uit te maken wat er eigenlijk aan de motor scheelde : de bougies waren in orde, de carburator ook, maar hoe zat het met de cilinderkleppen ? De volgende dag hebben we de motor volledig uiteen gehaald...
's Nachts reden er zware vrachtwagens door de woestijn. Een Indiër met een fel gekleurde tulband op het hoofd, stapte uit zijn grote vrachtwagen en gaf ons een heleboel nuttige raadgevingen, schonk ons levensmiddelen en drinkbaar water. Toen hij weer in zijn auto stapte, was hij een tikkeltje ontroerd. Waarschijnlijk dacht hij, dat hij bij zijn terugkeer, onze stoffelijke overschotten op het zand onder de zengende zon te bleken zou vinden. We werkten de ganse dag om de motor weer in elkaar te flansen en we hoopten op een vrachtwagen die ons een eindje zou kunnen slepen, net genoeg om de motor weer aan gang te brengen. De wagen kwam, maar onze motor wilde het om de duivel niet doen. We begonnen dus met kloeke moed maar weer opnieuw. We haalden de stukken er uit, we plaatsten ze er weer in, we sleutelden links en we sleutelden rechts en ten slotte kwam de zaak toch voor elkaar. De motor draaide, we waren gered !

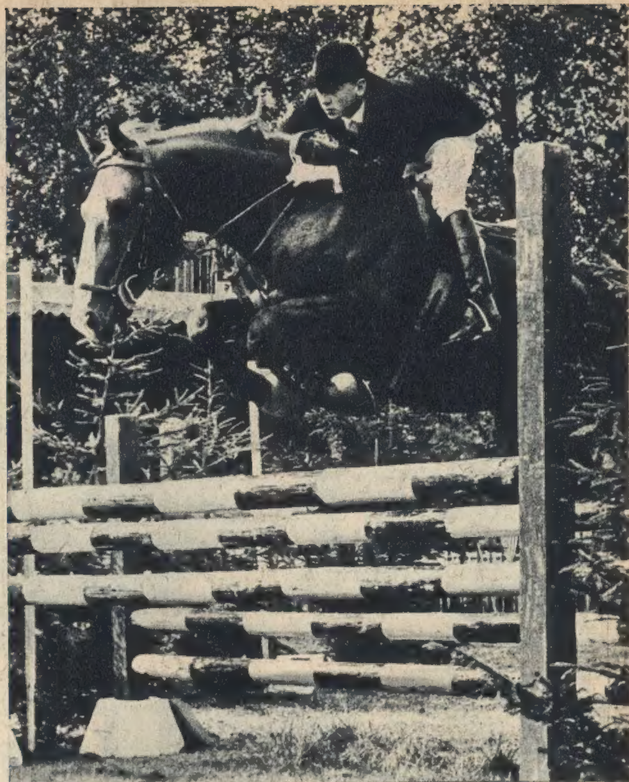
PAS OP VOOR DE KOEIEN !

We moesten toen nog 1000 kilometer afleggen alvorens we de grens van India bereikten. We deden dat op vier dagen. Dat was waarachtig een rekord temeer daar we twee keer een nieuwe band moesten omleggen, twee keer waren we blijven steken in het zand en bovendien hadden we nog een hele reeks mechanische moeilijkheden gehad. Geloof me, toen we dan eindelijk in India waren gearriveerd, had de motor voor ons geen enkel geheim meer !
We brachten een bezoek aan Chandigarh, de nieuwe hoofdstad van Punjab, gebouwd door Le Corbusier, en dan reden we door tot in New Delhi, waar de Fransen die aldaar wonen, raar opkeken toen ze een Parijse autobus door de straten zagen rijden. Nadien reden we naar Rajasthan, eertijds Radjpoetana, waar we triomfantelijk werden onthaald. De marahadja van Jaipur verleende ons audiëntie, bracht een bezoek aan onze autobus en vond het jammer dat we te laat waren gekomen voor de tijgerjacht.

* * *

ER bleven ons dan nog acht dagen om onze autobus weer een beetje op te kalefateren, om de motor te laten repareren en naar Bombay te rijden waar we moesten inschepen. Ik vergat je haast te vertellen, dat we per ongeluk tegen het achterste van een heilige koe zijn aangebotst en daarvoor een flinke uitbrander hebben gekregen.
Op 5 november kwamen we in Marseille aan en vandaar reden we naar Parijs terug. Onze avontuurlijke vakantie was ten einde.

N.B. — ONZE AUTOBUS IS TE KOOP !

De 17-jarige Christian Maigret neemt met Telstar een hindernis

TE PAARD, JONGELUI !

HET TOERNOOI VAN DE TOEKOMST

HEEL veel mensen hebben zich geïnteresseerd voor onze artikelenreeks over de paardesport. Enthousiaste en belangstellende brieven zijn bij honderden binnengestroomd. Heel veel jongeren hebben ook duidelijk hun grote belangstelling voor het TOERNOOI VAN DE TOEKOMST laten blijken.

Jeugdige paardesportliefhebbers kunnen hierin hun krachten beproeven bij het hindernisspringen.

Toen de eerste schiftingswedstrijden in de Belgische maneges gehouden werden in juni en juli, zijn ongeveer 200 deelnemers van start gegaan. Na de kwart- en halvefinales, waarbij hard gevochten werd, zijn 15 deelnemers doorgedrongen tot de finale, die in het SPORTPALEIS verreden werd.

Christian Maigret behaalde daar een schitterende overwinning. Deze blonde jongeman van 17 jaar bereed zijn paard Telstar. Christian is een verwoed lezer van KUIFJE, maar toch verwaarloost hij zijn werk op school niet, terwijl hij ook zeer veel tijd aan zijn geliefde paardesport wijdt.

Onze hartelijke gelukwensen voor Christian en zijn instructeur natuurlijk niet te vergeten, want zonder hem zou hij nooit de overwinning hebben kunnen behalen in het 2e TOERNOOI VAN DE TOEKOMST.

DE SJEIK VAN DE WOESTIJN

AANGEBODEN DOOR PAREIN

TEKENINGEN: BERCK

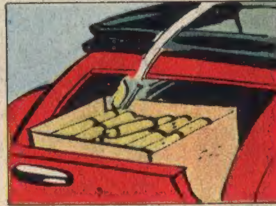

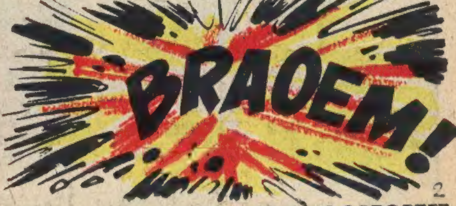

WORDT VOORTGEZET

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

Hermi Forman, Assendelftstraat, 42C, Rotterdam 16, Nederland zou graag een correspondentievriend willen hebben uit België van 17 tot 19 jaar. Hobby's : lectuur en films. Schrijven in het Nederlands.

Maria Limet, Zandstraat 2, Veerle (Prov. Antwerpen). Maria is vijftien jaar en zou een pennevriendin willen van dezelfde leeftijd. Ze houdt van moderne muziek en dansen, kan urenlang plaatjes beluisteren en is dol op films die zich afspelen in het Wilde Westen. Ze leest graag spannende boeken.

Marie-Louise Leclerc, 2201 Hood, Montreal 24, Québec, Canada, wenst te corresponderen met lezer of lezeres van « Kuifje » uit om het even welk land. Schrijven in het Frans.

Tony Byme H.Q. Boy Int. Sec. Belfast Bamacks, FB/P.036 Germany wenst te corresponderen met lezer of lezeres van « Kuifje ». Tony is 18 jaar en interesseert zich voor voetbal, polo, golf en fotografie. Schrijven in het Engels.

★

PINOKKIO EN DE SPROOKJES VAN GRIMM

De uitgeverij Casterman heeft twee uitstekende boeken voor kinderen uitgegeven. Het zijn het bekende verhaal van de Italiaan Collodi, Pinokkio en de Sprookjes van de gebroeders Grimm. Pinokkio werd naverteld door Franz Weyermans, terwijl Jean Cappe voor Sneeuwwitje en de andere sprookjes van Grimm zorgde.
De kinderen zullen genieten van deze onsterfelijke verhalen en de ouderen zullen zonder enige twijfel heel veel bewondering hebben voor de knappe tekeningen van Simone Baudoin.

MOT INGESLIKT

De vijfjarige Jim uit Manchester had een verschrikkelijke buikpijn. De dokter kwam en de kleine Jim werd onmiddellijk naar het ziekenhuis gestuurd. Wat was er met hem aan de hand ? De jongen had per ongeluk een mot ingeslikt en, om dat diertje zo gauw mogelijk onschadelijk te maken, had hij dan maar een mottebal genomen en die ook ingeslikt.
De mot was misschien nog niet zo erg, zei de dokter, maar die mottebal !... Daar zijn onze ingewanden niet tegen bestand. Gelukkig is Jim nu weer aan de beterhand en motteballen eet hij beslist nooit meer.

DRAAIEN MAAR !

Een Amerikaanse uitvinder heeft een nieuw soort schoenen in de handel gebracht. Het zijn schoenen met draai-effect, speciaal geschikt voor twistdansers. Hoe dat moet met die schoentjes als er geen twist meer wordt gedanst weten wij ook niet.

HET EENSPOOR

In Japan werd de eerste monorail, of éénspoor, in gebruik genomen. Het is een trein met een speciale onderbouw die rijdt over één spoor (en niet meer over twee) en een grote snelheid kan ontwikkelen. De monorail werd speciaal gebouwd voor de Olympiade 1964. Een trein kan 720 passagiers vervoeren.

LID VAN

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » :
18e jaargang — Lombard Uitgaven.
P.H.-Spaaklaan 1-11, Brussel 7.
Prk. 1909.16

Uitgev.-Directeur : Raymond Leblanc
Isid. Gerardlaan 9, Brussel 16.

Heliodruk : N.V. PERIODICA

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7,— per kwartaal
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan 129, Rotterdam 26. Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 25 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : LA PATRIE, 180 Est, rue Sainte Catherine, Montréal, 18, (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Nederland	Canada	Buitenland
3 maanden	120,— F.	f 7,—	$ 3,50	130,— F.
6 maanden	230,— F.	f 14,—	$ 7,—	260,— F.
1 jaar	450,— F.	f 28,—	$ 12,-	520,— F.

PUBLICITEIT publi art* 22.56.00

TON en TINNEKE

door Attanasio

DE SCHOENPOETSMACHINE

